

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

REGULAMIN POSTĘPOWANIA PRZED TRYBUNAŁEM SPRAWIEDLIWOŚCI

Spis treści

	<i>Strona</i>
PRZEPISY WSTĘPNE	9
Artykuł 1 Definicje	9
Artykuł 2 Przedmiot niniejszego regulaminu	10
TYTUŁ I - ORGANIZACJA TRYBUNAŁU	10
ROZDZIAŁ 1 - SĘDZIOWIE I RZECZNIICY GENERALNI	10
Artykuł 3 Rozpoczęcie kadencji sędziów i rzeczników generalnych	10
Artykuł 4 Złożenie ślubowania	10
Artykuł 5 Uroczyste zobowiązanie	10
Artykuł 6 Zwolnienie z funkcji sędziego lub rzecznika generalnego	10
Artykuł 7 Porządek pierwszeństwa wynikający ze starszeństwa sędziów i rzeczników generalnych	10
ROZDZIAŁ 2 - PREZES TRYBUNAŁU, TWORZENIE IZB I WYZNACZANIE PIERWSZEGO RZECZNIKA GENERALNEGO	10
Artykuł 8 Wybór prezesa i wiceprezesa Trybunału	10
Artykuł 9 Zakres uprawnień i obowiązków prezesa Trybunału	11
Artykuł 10 Zakres uprawnień i obowiązków wiceprezesa Trybunału	11
Artykuł 11 Tworzenie izb	11
Artykuł 12 Wybór prezesów izb	11
Artykuł 13 Przeszkoda w wykonywaniu obowiązków odnosząca się do prezesa i wiceprezesa Trybunału	11
Artykuł 14 Wyznaczenie pierwszego rzecznika generalnego	11
ROZDZIAŁ 3 - PRZYDZIELANIE SPRAW SĘDZIOM SPRAWOZDAWCOM I RZECZNIKOM GENERALNYM	11
Artykuł 15 Wyznaczenie sędziego sprawozdawcy	11
Artykuł 16 Wyznaczenie rzecznika generalnego	12
ROZDZIAŁ 4 - SPRAWOZDAWCY POMOCNICZY	12
Artykuł 17 Sprawozdawcy pomocniczy	12
ROZDZIAŁ 5 - SEKRETARIAT	12
Artykuł 18 Mianowanie sekretarza	12

	<i>Strona</i>
Artykuł 19 Zastępca sekretarza	12
Artykuł 20 Zakres uprawnień i obowiązków sekretarza	12
Artykuł 21 Prowadzenie rejestru	12
Artykuł 22 Dostęp do rejestru, wyroków i postanowień	13
ROZDZIAŁ 6 - FUNKCJONOWANIE TRYBUNAŁU	13
Artykuł 23 Miejsce posiedzeń Trybunału	13
Artykuł 24 Kalendarz prac Trybunału	13
Artykuł 25 Zgromadzenie ogólne	13
Artykuł 26 Sporządzanie protokołów	13
ROZDZIAŁ 7 - SKŁADY ORZEKAJĄCE	13
Sekcja 1. Ustalanie składów orzekających	13
Artykuł 27 Skład wielkiej izby	13
Artykuł 28 Skład izb złożonych z pięciu sędziów i z trzech sędziów	14
Artykuł 29 Skład izb w przypadku istnienia związku między sprawami lub przekazania sprawy	14
Artykuł 30 Przeszkoda w wykonywaniu obowiązków odnosząca się do prezesa izby	14
Artykuł 31 Przeszkoda w wykonywaniu obowiązków odnosząca się do członka składu orzekającego	14
Sekcja 2. Narady	14
Artykuł 32 Zasady dotyczące narad	14
Artykuł 33 Liczba sędziów uczestniczących w naradzie	15
Artykuł 34 Kworum w odniesieniu do wielkiej izby	15
Artykuł 35 Kworum w odniesieniu do izb złożonych z pięciu i z trzech sędziów	15
ROZDZIAŁ 8 - SYSTEM JĘZYKOWY	15
Artykuł 36 Języki postępowania	15
Artykuł 37 Ustalenie języka postępowania	15
Artykuł 38 Stosowanie języka postępowania	16
Artykuł 39 Zadania sekretarza w dziedzinie tłumaczeń	16
Artykuł 40 System językowy odnoszący się do publikacji Trybunału	16
Artykuł 41 Teksty autentyczne	16
Artykuł 42 Służba tłumaczeniowa Trybunału	16
TYTUŁ II - WSPÓLNE PRZEPISY PROCEDURALNE	16
ROZDZIAŁ 1 - PRAWA I OBOWIĄZKI PEŁNOMOCNIKÓW, DORADCÓW ORAZ ADWOKATÓW LUB RADCÓW PRAWNYCH	16
Artykuł 43 Przywileje, immunitety i ułatwienia	16
Artykuł 44 Status przedstawicieli stron	17
Artykuł 45 Uchylenie immunitetu	17
Artykuł 46 Wykluczenie z postępowania	17

	<i>Strona</i>
Artykuł 47 Nauczyciele akademicki i strony w postępowaniu głównym	17
ROZDZIAŁ 2 - DORĘCZENIA	17
Artykuł 48 Sposoby doręczeń	17
ROZDZIAŁ 3 - TERMINY	18
Artykuł 49 Obliczanie terminów	18
Artykuł 50 Skarga, której przedmiotem jest akt wydany przez instytucję	18
Artykuł 51 Termin uwzględniający odległość	18
Artykuł 52 Wyznaczenie i przedłużenie terminów	18
ROZDZIAŁ 4 - ZWYKŁY TRYB POSTĘPOWANIA I ODSTĘPSTWA OD NIEGO	18
Artykuł 53 Tryby rozpoznawania spraw	18
Artykuł 54 Połączenie spraw	18
Artykuł 55 Zawieszenie postępowania	18
Artykuł 56 Odroczenie rozpoznania sprawy	19
ROZDZIAŁ 5 - PISEMNY ETAP POSTĘPOWANIA	19
Artykuł 57 Składanie pism procesowych	19
Artykuł 58 Objętość dokumentów procesowych	19
ROZDZIAŁ 6 - SPRAWOZDANIE WSTĘPNE I PRZYDZIAŁ SPRAW SKŁADOM ORZEKAJĄCYM TRYBUNAŁU	19
Artykuł 59 Sprawozdanie wstępne	19
Artykuł 60 Przydział spraw składom orzekającym Trybunału	20
ROZDZIAŁ 7 - ŚRODKI ORGANIZACJI POSTĘPOWANIA I ŚRODKI DOWODOWE	20
Sekcja 1. Środki organizacji postępowania	20
Artykuł 61 Środki organizacji postępowania zarządzane przez Trybunał	20
Artykuł 62 Środki organizacji postępowania zarządzane przez sędziego sprawozdawcę lub rzecznika generalnego	20
Sekcja 2. Środki dowodowe	20
Artykuł 63 Decyzja w przedmiocie zastosowania środków dowodowych	20
Artykuł 64 Określenie środków dowodowych	20
Artykuł 65 Udział w przeprowadzaniu środków dowodowych	20
Artykuł 66 Zeznania świadków	21
Artykuł 67 Przesłuchanie świadków	21
Artykuł 68 Przysięga składana przez świadków	21
Artykuł 69 Sankcje pieniężne	21
Artykuł 70 Opinia biegłego	21
Artykuł 71 Przysięga składana przez biegłego	21
Artykuł 72 Sprzeciw wobec wezwania świadka lub wyznaczenia biegłego	21
Artykuł 73 Koszty wezwania świadków i wyznaczenia biegłych	21

	<i>Strona</i>
Artykuł 74	Protokół posiedzeń wyznaczanych w celu przeprowadzenia dowodu 22
Artykuł 75	Otwarcie ustnego etapu postępowania po przeprowadzeniu postępowania dowodowego 22
ROZDZIAŁ 8 - USTNY ETAP POSTĘPOWANIA 22	
Artykuł 76	Rozprawa 22
Artykuł 77	Wspólna rozprawa dla większej liczby spraw 22
Artykuł 78	Kierowanie posiedzeniami 22
Artykuł 79	Posiedzenia przy drzwiach zamkniętych 22
Artykuł 80	Pytania 22
Artykuł 81	Zamknięcie rozprawy 22
Artykuł 82	Przedstawienie opinii przez rzecznika generalnego 22
Artykuł 83	Otwarcie lub otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania 22
Artykuł 84	Protokół rozpraw 23
Artykuł 85	Zapis dźwiękowy rozprawy 23
ROZDZIAŁ 9 - WYROKI I POSTANOWIENIA 23	
Artykuł 86	Data ogłoszenia wyroku 23
Artykuł 87	Zawartość wyroku 23
Artykuł 88	Ogłoszenie i doręczenie wyroku 23
Artykuł 89	Zawartość postanowienia 23
Artykuł 90	Podpisanie i doręczenie postanowienia 24
Artykuł 91	Moc wiążąca wyroków i postanowień 24
Artykuł 92	Publikacja w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 24
TYTUŁ III - ODESŁANIA PREJUDYCJALNE 24	
ROZDZIAŁ 1 - PRZEPISY OGÓLNE 24	
Artykuł 93	Zakres stosowania 24
Artykuł 94	Zawartość wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym 24
Artykuł 95	Utajnienie tożsamości 24
Artykuł 96	Udział w postępowaniu prejudycjalnym 24
Artykuł 97	Strony w postępowaniu głównym 24
Artykuł 98	Tłumaczenie i doręczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym 25
Artykuł 99	Odpowiedź w formie postanowienia z uzasadnieniem 25
Artykuł 100	Związanie Trybunału w czasie wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym . . . 25
Artykuł 101	Wniosek o wyjaśnienia 25
Artykuł 102	Koszty w postępowaniu prejudycjalnym 25
Artykuł 103	Sprostowanie wyroków i postanowień 25
Artykuł 104	Wykładnia orzeczeń wydanych w trybie prejudycjalnym 25

	<i>Strona</i>
ROZDZIAŁ 2 - PRZYSPIESZONY TRYB PREJUDYCJALNY	26
Artykuł 105 Tryb przyspieszony	26
Artykuł 106 Przekazanie dokumentów procesowych	26
ROZDZIAŁ 3 - PILNY TRYB PREJUDYCJALNY	26
Artykuł 107 Zakres stosowania pilnego trybu prejudycjalnego	26
Artykuł 108 Decyzja w przedmiocie zastosowania trybu pilnego	26
Artykuł 109 Pisemny etap postępowania w trybie pilnym	26
Artykuł 110 Doręczenia i powiadomienia następujące po zamknięciu pisemnego etapu postępowania	27
Artykuł 111 Pominięcie pisemnego etapu postępowania	27
Artykuł 112 Orzeczenie co do istoty	27
Artykuł 113 Skład orzekający	27
Artykuł 114 Przekazanie dokumentów procesowych	27
ROZDZIAŁ 4 - POMOC PRAWNA	27
Artykuł 115 Wniosek o przyznanie pomocy prawnej	27
Artykuł 116 Rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania pomocy prawnej	27
Artykuł 117 Kwoty podlegające wypłacie z tytułu pomocy prawnej	28
Artykuł 118 Cofnięcie pomocy prawnej	28
TYTUŁ IV - SKARGI BEZPOŚREDNIE	28
ROZDZIAŁ 1 - REPREZENTACJA STRON	28
Artykuł 119 Obowiązkowe zastępstwo procesowe	28
ROZDZIAŁ 2 - PISEMNY ETAP POSTĘPOWANIA	28
Artykuł 120 Zawartość skargi	28
Artykuł 121 Informacje do celów doręczeń	28
Artykuł 122 Załączniki do skargi	28
Artykuł 123 Doręczenie skargi	29
Artykuł 124 Zawartość odpowiedzi na skargę	29
Artykuł 125 Przekazanie dokumentów	29
Artykuł 126 Replika i duplika	29
ROZDZIAŁ 3 - ZARZUTY I DOWODY	29
Artykuł 127 Nowe zarzuty	29
Artykuł 128 Dowody i wnioski dowodowe	29
ROZDZIAŁ 4 - INTERWENCJA	29
Artykuł 129 Cel i skutki interwencji	29
Artykuł 130 Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta	30
Artykuł 131 Decyzja w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta	30

	<i>Strona</i>
Artykuł 132 Przedstawienie uwag interwenienta	30
ROZDZIAŁ 5 - TRYB PRZYSPIESZONY	30
Artykuł 133 Decyzja w przedmiocie trybu przyspieszonego	30
Artykuł 134 Pisemny etap postępowania	30
Artykuł 135 Ustny etap postępowania	30
Artykuł 136 Orzeczenie co do istoty	31
ROZDZIAŁ 6 - KOSZTY	31
Artykuł 137 Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów	31
Artykuł 138 Ogólne zasady podziału kosztów	31
Artykuł 139 Koszty nieuzasadnione lub wynikające ze złej wiary	31
Artykuł 140 Koszty interwenientów	31
Artykuł 141 Koszty w przypadku cofnięcia skargi	31
Artykuł 142 Koszty w przypadku umorzenia postępowania	31
Artykuł 143 Koszty sądowe	31
Artykuł 144 Koszty podlegające zwrotowi	31
Artykuł 145 Spory w zakresie kosztów podlegających zwrotowi	31
Artykuł 146 Zasady płatności	32
ROZDZIAŁ 7 - UGODA, COFNIĘCIE SKARGI, UMORZENIE POSTĘPOWANIA I KWESTIE INCYDENTALNE	32
Artykuł 147 Ugoda	32
Artykuł 148 Cofnięcie skargi	32
Artykuł 149 Umorzenie postępowania	32
Artykuł 150 Bezwzględne przeszkody procesowe	32
Artykuł 151 Kwestie formalne i incydentalne	32
ROZDZIAŁ 8 - WYROKI ZAOCZNE	32
Artykuł 152 Wyroki zaoczne	32
ROZDZIAŁ 9 - WNIOSKI I ŚRODKI ZASKARŻENIA DOTYCZĄCE WYROKÓW I POSTANOWIEŃ	33
Artykuł 153 Właściwy skład orzekający	33
Artykuł 154 Sprostowanie	33
Artykuł 155 Brak rozstrzygnięcia	33
Artykuł 156 Sprzeciw	33
Artykuł 157 Powództwo osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu	33
Artykuł 158 Wykładnia	34
Artykuł 159 Wznowienie postępowania	34
ROZDZIAŁ 10 - ZAWIESZENIE WYKONANIA AKTU I INNE ŚRODKI TYMCZASOWE	34
Artykuł 160 Wniosek o zawieszenie wykonania aktu lub o zastosowanie innych środków tymczasowych	34
Artykuł 161 Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku	35

	<i>Strona</i>
Artykuł 162 Postanowienie w przedmiocie zawieszenia wykonania aktu lub innych środków tymczasowych	35
Artykuł 163 Zmiana okoliczności	35
Artykuł 164 Ponowny wniosek	35
Artykuł 165 Wniosek na podstawie art. 280 TFUE i 299 TFUE lub art. 164 TEWEA	35
Artykuł 166 Wniosek na podstawie art. 81 TEWEA	35
TYTUŁ V - ODWOŁANIA OD ORZECZEŃ SĄDU	35
ROZDZIAŁ 1 - FORMA, ZAWARTOŚĆ I ŻĄDANIA ODWOŁANIA	35
Artykuł 167 Wniesienie odwołania	35
Artykuł 168 Zawartość odwołania	35
Artykuł 169 Żądania, zarzuty i argumenty odwołania	36
Artykuł 170 Żądania na wypadek uwzględnienia odwołania	36
ROZDZIAŁ 2 - ODPOWIEDŹ NA ODWOŁANIE, REPLIKA I DUPLIKA	36
Artykuł 171 Doręczenie odwołania	36
Artykuł 172 Strony uprawnione do złożenia odpowiedzi na odwołanie	36
Artykuł 173 Zawartość odpowiedzi na odwołanie	36
Artykuł 174 Żądania odpowiedzi na odwołanie	36
Artykuł 175 Replika i duplika	36
ROZDZIAŁ 3 - FORMA, ZAWARTOŚĆ I ŻĄDANIA ODWOŁANIA WZAJEMNEGO	36
Artykuł 176 Odwołanie wzajemne	36
Artykuł 177 Zawartość odwołania wzajemnego	36
Artykuł 178 Żądania, zarzuty i argumenty odwołania wzajemnego	37
ROZDZIAŁ 4 - WYMIANA PISM PO WNIESIENIU ODWOŁANIA WZAJEMNEGO	37
Artykuł 179 Odpowiedź na odwołanie wzajemne	37
Artykuł 180 Replika i duplika po wniesieniu odwołania wzajemnego	37
ROZDZIAŁ 5 - ODWOŁANIA, W PRZEDMIOCIE KTÓRYCH ORZEKA SIĘ W DRODZE POSTANOWIENIA	37
Artykuł 181 Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne	37
Artykuł 182 Odwołanie oczywiście zasadne	37
ROZDZIAŁ 6 - SKUTKI WYKREŚLENIA ODWOŁANIA GŁÓWNEGO DLA ODWOŁANIA WZAJEMNEGO	37
Artykuł 183 Skutki cofnięcia lub oczywiście niedopuszczalności odwołania głównego dla odwołania wzajemnego	37
ROZDZIAŁ 7 - KOSZTY I POMOC PRAWNA W POSTĘPOWANIU ODWOŁAWCZYM	37
Artykuł 184 Koszty w postępowaniu odwoławczym	37
Artykuł 185 Pomoc prawna	38
Artykuł 186 Uprzedni wniosek o przyznanie pomocy prawnej	38
Artykuł 187 Rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania pomocy prawnej	38
Artykuł 188 Kwoty podlegające wypłacie z tytułu pomocy prawnej	38

	<i>Strona</i>
Artykuł 189 Cofnięcie pomocy prawnej	38
ROZDZIAŁ 8 - INNE PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO POSTĘPOWAŃ ODWOŁAWCZYCH	38
Artykuł 190 Inne przepisy mające zastosowanie do postępowań odwoławczych	38
TYTUŁ VI - SZCZEGÓLNA PROCEDURA KONTROLI ORZECZEŃ SĄDU	39
Artykuł 191 Izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli	39
Artykuł 192 Informowanie o orzeczeniach mogących podlegać szczególnej procedurze kontroli oraz ich przekazywanie	39
Artykuł 193 Szczególna procedura kontroli orzeczeń wydanych w wyniku odwołania	39
Artykuł 194 Szczególna procedura kontroli orzeczeń wydanych w trybie prejudycjalnym	39
Artykuł 195 Wyrok co do istoty wydany w wyniku decyzji o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli	40
TYTUŁ VII - OPINIE	40
Artykuł 196 Pisemny etap postępowania	40
Artykuł 197 Wyznaczenie sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego	40
Artykuł 198 Rozprawa	40
Artykuł 199 Termin na wydanie opinii	40
Artykuł 200 Ogłoszenie opinii	40
TYTUŁ VIII - POSTĘPOWANIA SZCZEGÓLNE	40
Artykuł 201 Odwołania od decyzji Komitetu Arbitrażowego	40
Artykuł 202 Postępowanie, o którym mowa w art. 103 TEWEA	41
Artykuł 203 Postępowania, o których mowa w art. 104 TEWEA i 105 TEWEA	41
Artykuł 204 Postępowanie przewidziane w art. 11 ust. 3 porozumienia EOG	41
Artykuł 205 Rozstrzygnięcie sporów, o których mowa w art. 35 TUE w jego wersji obowiązującej przed wejściem w życie traktatu z Lizbony	41
Artykuł 206 Wnioski, o których mowa w art. 269 TFUE	42
PRZEPISY KOŃCOWE	42
Artykuł 207 Regulamin dodatkowy	42
Artykuł 208 Przepisy wykonawcze	42
Artykuł 209 Uchylenie	42
Artykuł 210 Publikacja i wejście w życie niniejszego regulaminu	42

REGULAMIN POSTĘPOWANIA PRZED TRYBUNAŁEM SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 19,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 253 akapit szósty,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a ust. 1,

uwzględniając Protokół w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 63 i art. 64 akapit drugi,

zważywszy, że:

- (1) Pomimo licznych zmian wprowadzonych na przestrzeni lat do regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości struktura regulaminu ustalona w jego pierwotnej wersji z dnia 4 marca 1953 r. nie została od tego czasu zasadniczo zmieniona. Obecnie obowiązujący regulamin postępowania z dnia 19 czerwca 1991 r. nadal odzwierciedla początkową przewagę skarg bezpośrednich, podczas gdy w rzeczywistości większość tych skarg podlega aktualnie właściwości Sądu, a odesłania prejudycjalne skierowane do Trybunału przez sądy państw członkowskich stanowią pod względem ilościowym pierwszą kategorię spraw przez niego rozpoznawanych. Należy dać wyraz temu stanowi faktycznemu i w konsekwencji dostosować strukturę i treść regulaminu postępowania przed Trybunałem do ewolucji jego właściwości.
- (2) Przyznając odesłaniom prejudycjalnym należne im miejsce w regulaminie postępowania, należy równocześnie dokonać bardziej czytelnego rozróżnienia między przepisami znajdującymi zastosowanie do wszystkich rodzajów skarg i przepisami właściwymi poszczególnym ich rodzajom, zawartymi w odrębnych tytułach. Mając na względzie uzyskanie jednoznacznego rozróżnienia, należy zatem zebrać we wstępnym tytule przepisy proceduralne wspólne dla wszystkich spraw wnoszonych do Trybunału.
- (3) W świetle doświadczenia nabytego w związku ze stosowaniem poszczególnych procedur niezbędne okazuje się ponadto uzupełnienie lub wyjaśnienie, zarówno podmiotom prawa, jak i sądom krajowym, przepisów znajdujących zastosowanie do każdej z nich. Wspomniane przepisy dotyczą w szczególności pojęcia strony w postępowaniu głównym, interwenienta i strony w postępowaniu przed Sądem, lub – w odniesieniu do kwestii prejudycjalnych – zasad zwracania się do Trybunału lub zawartości postanowienia odsyłającego. Co się tyczy odwołań od orzeczeń Sądu, należy poza tym dokonać jednoznacznego rozróżnienia między odwołaniem głównym a odwołaniem wzajemnym, wniesionym w następstwie doręczenia jego autorowi odwołania głównego.
- (4) Wprowadzenie w życie niektórych procedur, takich jak szczególna procedura kontroli orzeczeń Sądu, ujawniło natomiast ich nadmierną złożoność. Należy zatem doprowadzić do ich uproszczenia, w szczególności

poprzez wyznaczenie, na okres roku, izby złożonej z pięciu sędziów, właściwej do rozstrzygania zarówno w przedmiocie przedstawianego przez pierwszego rzecznika generalnego wniosku o przeprowadzenie szczególnej procedury kontroli, jak i w przedmiocie kwestii objętych tą procedurą.

- (5) Kierując się tym samym założeniem, należy złagodzić wymogi proceduralne odnoszące się do rozpatrywania wniosków o wydanie opinii, ujednolicając je z wymogami mającymi zastosowanie do innych spraw i przewidując w konsekwencji udział jednego rzecznika generalnego w rozpatrywaniu takiego wniosku. W trosce o polepszenie zrozumiałości aktu należy także zebrać w jednym tytule wszystkie postępowania szczególne, obecnie rozproszone w wielu różnych tytułach i rozdziałach regulaminu postępowania.
- (6) Aby utrzymać zdolność Trybunału, który stanął przed koniecznością rozpoznawania coraz bardziej licznych spraw, do rozstrzygania wniesionych do niego sporów w rozsądnym terminie, konieczne jest również kontynuowanie wysiłków podjętych w celu ograniczenia długości toczących się przed nim postępowań, w szczególności poprzez rozszerzenie katalogu przypadków, w których Trybunał może orzekać w drodze postanowienia z uzasadnieniem, poprzez uproszczenie zasad dotyczących interwencji państw członkowskich i instytucji, o których mowa w art. 40 akapity pierwszy i trzeci statutu oraz poprzez wprowadzenie możliwości orzekania przez Trybunał bez uprzedniego przeprowadzenia rozprawy, jeżeli uzna on, że ogół przedstawionych na piśmie uwag dostatecznie wyjaśnia daną sprawę.
- (7) Mając na uwadze polepszenie zrozumiałości stosowanych przez Trybunał przepisów, jest wreszcie niezbędne usunięcie pewnych zdezaktualizowanych lub niestosowanych przepisów, a także ponumerowanie wszystkich akapitów w artykułach niniejszego regulaminu, opatrzenie każdego artykułu właściwym mu tytułem opisującym zwięźle jego treść oraz zharmonizowanie terminologii użytej w tym akcie,

za zgodą Rady udzieloną w dniu 24 września 2012 r.,

PRZYMUJE REGULAMIN POSTĘPOWANIA W NASTĘPUJĄCYM BRZMIENIU:

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Definicje

§ 1. W niniejszym regulaminie:

- a) postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej wskazuje się przez podanie numeru danego artykułu tego traktatu i następującego po nim oznaczenia „TUE”;
- b) postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wskazuje się przez podanie numeru danego artykułu tego traktatu i następującego po nim oznaczenia „TFUE”;

- c) postanowienia Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej wskazuje się przez podanie numeru danego artykułu tego traktatu i następującego po nim oznaczenia „TEWEA”;
- d) przez „statut” rozumie się Protokół w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- e) przez „porozumienie EOG” rozumie się Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾;
- f) przez „rozporządzenie Rady nr 1” rozumie się rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽²⁾.

§ 2. Do celów niniejszego regulaminu:

- a) przez „instytucje” rozumie się instytucje Unii Europejskiej, o których mowa w art. 13 ust. 1 TUE, oraz organy lub jednostki organizacyjne ustanowione na mocy traktatów lub na mocy aktu przyjętego w celu ich wykonania, które mogą występować jako strony postępowania przed Trybunałem;
- b) przez „Urząd Nadzoru EFTA” rozumie się urząd nadzoru, o którym mowa w porozumieniu EOG;
- c) przez „podmioty określone w art. 23 statutu” rozumie się wszystkie strony, państwa, instytucje, organy i jednostki organizacyjne upoważnione na mocy tego artykułu do składania pism procesowych i uwag w ramach odesłań prejudycjalnych.

Artykuł 2

Przedmiot niniejszego regulaminu

Przepisy niniejszego regulaminu wykonują i uzupełniają, w niezbędnym zakresie, odpowiednie postanowienia TUE, TFUE i TEWEA oraz statutu.

TYTUŁ I

ORGANIZACJA TRYBUNAŁU

Rozdział 1

SĘDZIOWIE I RZECZNIICY GENERALNI

Artykuł 3

Rozpoczęcie kadencji sędziów i rzeczników generalnych

Kadencja sędziego lub rzecznika generalnego rozpoczyna się w dniu wskazanym w akcie mianowania. Jeżeli akt mianowania nie zawiera postanowień dotyczących daty rozpoczęcia kadencji, kadencja rozpoczyna się w dniu opublikowania tego aktu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Złożenie ślubowania

Przed objęciem obowiązków sędziowie i rzecznicy generalni składają, na pierwszym jawnym posiedzeniu Trybunału, w którym uczestniczą po mianowaniu, ślubowanie, przewidziane w art. 2 statutu, w następującym brzmieniu:

„Ślubuję swe obowiązki wykonywać bezstronnie i sumiennie; ślubuję utrzymać w tajemnicy treść narad Trybunału”.

Artykuł 5

Uroczyste zobowiązanie

Niezwłocznie po złożeniu ślubowania sędziowie i rzecznicy generalni podpisują oświadczenie, w którym podejmują uroczyste zobowiązanie przewidziane w art. 4 akapit trzeci statutu.

Artykuł 6

Zwolnienie z funkcji sędziego lub rzecznika generalnego

§ 1. Jeżeli Trybunał ma rozstrzygnąć, na mocy art. 6 statutu, czy dany sędzia lub rzecznik generalny nie spełnia już wymaganych warunków lub nie czyni zadość obowiązkowi wynikającym z jego urzędu, prezes wzywa zainteresowanego sędziego lub rzecznika generalnego do przedstawienia wyjaśnień.

§ 2. Rozstrzygnięcie Trybunału podejmowane jest z wyłączeniem obecności sekretarza.

Artykuł 7

Porządek pierwszeństwa wynikający ze starszeństwa sędziów i rzeczników generalnych

§ 1. Starszeństwo wśród sędziów i rzeczników generalnych oblicza się, bez rozróżnienia, od chwili objęcia przez nich obowiązków.

§ 2. W przypadku jednakowego starszeństwa służbowego o pierwszeństwie decyduje wiek.

§ 3. Sędziowie i rzecznicy generalni, których mandat został odnowiony, zachowują dotychczasowe miejsce w porządku pierwszeństwa.

Rozdział 2

PREZES TRYBUNAŁU, TWORZENIE IZB I WYZNACZANIE PIERWSZEGO RZECZNIKA GENERALNEGO

Artykuł 8

Wybór prezesa i wiceprezesa Trybunału

§ 1. Natychmiast po częściowym odnowieniu składu sędziowskiego, o którym mowa w art. 253 akapit drugi TFUE, sędziowie wybierają spośród siebie, na okres trzech lat, prezesa Trybunału.

§ 2. Jeżeli stanowisko prezesa zostanie zwolnione przed upływem kadencji, wybiera się jego następcę na okres pozostający do zakończenia kadencji.

§ 3. Wyboru, o którym mowa w niniejszym artykule, dokonuje się w głosowaniu tajnym. Wybrany zostaje sędzia, który uzyska ponad połowę głosów sędziów Trybunału. Jeżeli żaden sędzia nie uzyska takiej większości, przeprowadza się dalsze tury głosowania aż do uzyskania takiej większości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385.

§ 4. Następnie sędziowie wybierają spośród siebie, zgodnie z zasadami przewidzianymi w § 3, wiceprezesa Trybunału na okres trzech lat. Jeżeli stanowisko wiceprezesa Trybunału zostanie zwolnione przed upływem kadencji, stosuje się § 2.

§ 5. Nazwiska prezesa i wiceprezesa wybranych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu podlegają opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Zakres uprawnień i obowiązków prezesa Trybunału

§ 1. Prezes Trybunału reprezentuje Trybunał.

§ 2. Prezes Trybunału kieruje pracami Trybunału. Przewodniczy zgromadzeniom ogólnym członków Trybunału oraz posiedzeniom i naradom pełnego składu i wielkiej izby.

§ 3. Prezes zapewnia prawidłowe funkcjonowanie służb instytucji.

Artykuł 10

Zakres uprawnień i obowiązków wiceprezesa Trybunału

§ 1. Wiceprezes wspiera prezesa Trybunału w wykonywaniu obowiązków i zastępuje go, jeżeli w odniesieniu do prezesa wystąpi przeszkoda w wykonywaniu obowiązków.

§ 2. Wiceprezes zastępuje prezesa, na jego wniosek, w wykonywaniu obowiązków, o których mowa w art. 9 §§ 1 i 3 niniejszego regulaminu.

§ 3. Trybunał określa, w drodze decyzji, zasady, na jakich wiceprezes zastępuje prezesa Trybunału w wykonywaniu obowiązków w zakresie orzekania. Decyzja ta podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Tworzenie izb

§ 1. Trybunał powołuje izby złożone z pięciu i z trzech sędziów zgodnie z art. 16 statutu oraz decyduje o przydzieleniu sędziów do poszczególnych izb.

§ 2. Trybunał wyznacza izby złożone z pięciu sędziów, które w okresie roku będą rozpoznawać sprawy, o których mowa w art. 107 oraz w art. 193 i 194.

§ 3. W odniesieniu do spraw przydzielonych składom orzekającym Trybunału zgodnie z art. 60 określenie „Trybunał” użyte w niniejszym regulaminie oznacza te składy.

§ 4. W odniesieniu do spraw przydzielonych izmom złożonym z pięciu lub z trzech sędziów uprawnienia prezesa Trybunału wykonuje prezes izby.

§ 5. Przydzielenie sędziów do izb oraz wyznaczenie izb do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 107 oraz w art. 193 i 194, podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Wybór prezesów izb

§ 1. Natychmiast po dokonaniu wyboru prezesa i wiceprezesa Trybunału sędziowie wybierają, na okres trzech lat, prezesów izb złożonych z pięciu sędziów.

§ 2. Następnie sędziowie wybierają, na okres roku, prezesów izb złożonych z trzech sędziów.

§ 3. Stosuje się przepisy art. 8 §§ 2 i 3.

§ 4. Nazwiska prezesów izb wybranych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu podlegają opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Przeszkoda w wykonywaniu obowiązków odnosząca się do prezesa i wiceprezesa Trybunału

Jeżeli w odniesieniu do prezesa i wiceprezesa Trybunału istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, obowiązki prezesa wykonuje jeden z prezesów izb złożonych z pięciu sędziów, a w przypadku gdy jest to niemożliwe – jeden z prezesów izb złożonych z trzech sędziów, a w dalszej kolejności – jeden z pozostałych sędziów, zgodnie z porządkiem pierwszeństwa ustanowionym w art. 7.

Artykuł 14

Wyznaczenie pierwszego rzecznika generalnego

§ 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzeczników generalnych Trybunał wyznacza, na okres roku, pierwszego rzecznika generalnego.

§ 2. Jeżeli stanowisko pierwszego rzecznika generalnego zostanie zwolnione przed upływem kadencji, wyznacza się jego następcę na okres pozostający do zakończenia kadencji.

§ 3. Nazwisko pierwszego rzecznika generalnego wyznaczonego zgodnie z przepisami niniejszego artykułu podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozdział 3

PRZYDZIELANIE SPRAW SĘDZIOM SPRAWOZDAWCOM I RZECZNIKOM GENERALNYM

Artykuł 15

Wyznaczenie sędziego sprawozdawcy

§ 1. W możliwie najkrótszym czasie po złożeniu pisma wszczynającego postępowanie w sprawie prezes Trybunału wyznacza sędziego sprawozdawcę dla tej sprawy.

§ 2. W sprawach, o których mowa w art. 107 oraz w art. 193 i 194, sędzia sprawozdawca jest wybierany, na wniosek prezesa izby wyznaczonej zgodnie z art. 11 § 2, spośród sędziów tej izby. Jeżeli na podstawie art. 109 izba zdecyduje, by nie kierować odesłania prejudycjalnego do rozpoznania w trybie pilnym, prezes Trybunału może przydzielić sprawę sędziemu sprawozdawcy wchodzącemu w skład innej izby.

§ 3. Jeżeli w odniesieniu do sędziego sprawozdawcy istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, prezes Trybunału podejmuje niezbędne kroki.

Artykuł 16

Wyznaczenie rzecznika generalnego

§ 1. Pierwszy rzecznik generalny przydziela sprawy rzecznikom generalnym.

§ 2. Jeżeli w odniesieniu do rzecznika generalnego istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, pierwszy rzecznik generalny podejmuje niezbędne kroki.

Rozdział 4

SPRAWOZDAWCY POMOCNICZY

Artykuł 17

Sprawozdawcy pomocniczy

§ 1. Ilekroć Trybunał uzna, iż badanie rozpoznawanej przez niego sprawy i postępowanie dowodowe tego wymagają, proponuje, na podstawie art. 13 statutu, mianowanie sprawozdawców pomocniczych.

§ 2. Do zadań sprawozdawców pomocniczych należy w szczególności:

- a) wspieranie prezesa Trybunału w postępowaniach w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego;
- b) wspieranie sędziów sprawozdawców w wykonywaniu ich zadań.

§ 3. Za wykonywanie swoich zadań sprawozdawcy pomocniczy odpowiedzialni są odpowiednio przed prezesem Trybunału, prezesem izby albo sędzią sprawozdawcą.

§ 4. Przed objęciem obowiązków sprawozdawca pomocniczy składa przed Trybunałem ślubowanie przewidziane w art. 4 niniejszego regulaminu.

Rozdział 5

SEKRETARIAT

Artykuł 18

Mianowanie sekretarza

§ 1. Trybunał mianuje sekretarza.

§ 2. Jeżeli stanowisko sekretarza pozostaje nieobsadzone, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* publikuje się ogłoszenie o wakacie. Kandydatury zainteresowanych osób powinny zostać złożone w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż trzy tygodnie, i zawierać pełne dane o obywatelstwie tych osób, ich tytułach i stopniach zawodowych i naukowych, znajomości języków, obecnych i wcześniej wykonywanych zajęciach oraz ewentualnym posiadanym doświadczeniu sądowym i międzynarodowym.

§ 3. Głosowanie, w którym biorą udział sędziowie i rzecznicy generalni, przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 8 § 3 niniejszego regulaminu.

§ 4. Sekretarz zostaje mianowany na okres sześciu lat. Jego mandat jest odnawialny. Trybunał może zdecydować o odnowieniu mandatu urzędującego sekretarza z pominięciem procedury przewidzianej w § 2 niniejszego artykułu.

§ 5. Sekretarz składa ślubowanie zgodnie z art. 4 i podpisuje oświadczenie, o którym mowa w art. 5.

§ 6. Sekretarz może być zwolniony z funkcji tylko wówczas, gdy nie spełnia już wymaganych warunków lub nie czyni zadość obowiązkom wynikającym z jego urzędu. Trybunał podejmuje decyzję po uprzednim umożliwieniu sekretarzowi złożenia wyjaśnień.

§ 7. Jeżeli stanowisko sekretarza zostanie zwolnione przed upływem kadencji, Trybunał mianuje nowego sekretarza na okres sześciu lat.

§ 8. Nazwisko sekretarza wybranego zgodnie z przepisami niniejszego artykułu podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Zastępca sekretarza

Trybunał może, zgodnie z procedurą przewidzianą w odniesieniu do sekretarza, mianować zastępcę sekretarza, którego zadaniem jest wspieranie sekretarza oraz zastępowanie go w razie wystąpienia przeszkody w wykonywaniu jego obowiązków.

Artykuł 20

Zakres uprawnień i obowiązków sekretarza

§ 1. Z upoważnienia prezesa Trybunału sekretarz przyjmuje i przekazuje wszelkie dokumenty, sprawuje nad nimi pieczęć oraz dokonuje doręczeń przewidzianych w niniejszym regulaminie.

§ 2. Sekretarz wspiera członków Trybunału we wszystkich czynnościach urzędowych.

§ 3. Sekretarz strzeże pieczęci i odpowiada za archiwum Trybunału. Zapewnia przygotowanie publikacji Trybunału, w szczególności Zbioru Orzeczeń.

§ 4. Z upoważnienia prezesa Trybunału sekretarz kieruje służbami instytucji. Jest odpowiedzialny za zarządzanie personelem i administrację Trybunału oraz za przygotowanie i wykonanie budżetu.

Artykuł 21

Prowadzenie rejestru

§ 1. Sekretariat, pod nadzorem sekretarza, prowadzi rejestr, do którego wpisuje się, w kolejności wpływu, wszystkie pisma procesowe oraz materiały i dokumenty do nich załączone.

§ 2. Wzmiankę o wpisie dokumentu do rejestru sekretarz umieszcza na oryginale dokumentu, a na wniosek stron, także na przedstawionych w tym celu odpisach.

§ 3. Wpisy do rejestru i wzmianki przewidziane w § 2 stanowią dokumenty urzędowe.

§ 4. W *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* publikuje się informację zawierającą datę wpływu skargi wszczynającej postępowanie, nazwiska lub nazwy stron, żądania skargi oraz zwięzłe omówienie zarzutów i głównych argumentów na poparcie skargi, lub, w stosownym przypadku, datę złożenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wskazanie sądu odsyłającego i stron w postępowaniu głównym oraz pytania skierowane do Trybunału.

Artykuł 22

Dostęp do rejestru, wyroków i postanowień

§ 1. Każdy może przeglądać rejestr w sekretariacie i otrzymywać odpisy lub wyciągi z rejestru, za opłatą w wysokości ustalonej przez Trybunał na wniosek sekretarza.

§ 2. Każda strona postępowania może, za ustaloną opłatą, otrzymać uwierzytelnione odpisy pism procesowych.

§ 3. Każdy może ponadto, za ustaloną opłatą, otrzymać uwierzytelnione odpisy postanowień i wyroków.

Rozdział 6

FUNKCJONOWANIE TRYBUNAŁU

Artykuł 23

Miejsce posiedzeń Trybunału

Trybunał może zdecydować o odbyciu określonego posiedzenia lub określonych posiedzeń w miejscu innym niż to, w którym znajduje się jego siedziba.

Artykuł 24

Kalendarz prac Trybunału

§ 1. Rok sądowy rozpoczyna się w dniu 7 października roku kalendarzowego i kończy się w dniu 6 października roku następnego.

§ 2. Trybunał ustanawia wakacje sądowe.

§ 3. W nagłych wypadkach prezes może zwołać sędziów i rzeczników generalnych w czasie wakacji sądowych.

§ 4. Trybunał przestrzega świąt urzędowych obowiązujących w miejscu, w którym ma on siedzibę.

§ 5. W uzasadnionych przypadkach Trybunał może przyznać sędziom i rzecznikom generalnym urlopy.

§ 6. Daty wakacji sądowych i wykaz świąt urzędowych podlegają corocznie opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 25

Zgromadzenie ogólne

Trybunał podejmuje decyzje dotyczące kwestii administracyjnych lub czynności zalecanych w sprawozdaniu wstępnym, o którym mowa w art. 59, na zgromadzeniu ogólnym, w którym biorą udział, z prawem głosu, wszyscy sędziowie i rzecznicy generalni. Przy podejmowaniu decyzji jest obecny sekretarz, o ile Trybunał nie zdecyduje inaczej.

Artykuł 26

Sporządzanie protokołów

Jeżeli posiedzenie Trybunału odbywa się pod nieobecność sekretarza, Trybunał poleca, w razie konieczności, sporządzenie protokołu najmłodszemu sędziemu w rozumieniu zasad starszeństwa określonych w art. 7 niniejszego regulaminu; protokoły podpisywany jest przez prezesa i tego sędziego.

Rozdział 7

SKŁADY ORZEKAJĄCE

Sekcja 1. Ustalanie składów orzekających

Artykuł 27

Skład wielkiej izby

§ 1. W skład wielkiej izby wchodzi, dla każdej sprawy, prezes i wiceprezes Trybunału, trzech prezesi izb złożonych z pięciu sędziów, sędzia sprawozdawca oraz sędziowie w liczbie niezbędnej do osiągnięcia liczby piętnastu sędziów. Ostatnich z wymienionych sędziów oraz trzech prezesów izb złożonych z pięciu sędziów wyznacza się z list, o których mowa w §§ 3 i 4 niniejszego artykułu, zgodnie z ustanowionym w nich porządkiem. Wyznaczanie sędziów z każdej listy dla każdej sprawy przydzielonej wielkiej izbie rozpoczyna się od nazwiska sędziego znajdującego się bezpośrednio po nazwisku ostatniego sędziego wyznaczonego z danej listy do rozpoznania sprawy uprzednio przydzielonej temu składowi orzekającemu.

§ 2. Po dokonaniu wyboru prezesa i wiceprezesa Trybunału, a następnie prezesów izb złożonych z pięciu sędziów, sporządza się listę prezesów izb złożonych z pięciu sędziów oraz listę pozostałych sędziów do celów ustalenia składu wielkiej izby.

§ 3. Listę prezesów izb złożonych z pięciu sędziów ustala się zgodnie z porządkiem ustanowionym w art. 7 niniejszego regulaminu.

§ 4. Listę pozostałych sędziów ustala się, korzystając na przemian z porządku pierwszeństwa ustanowionego w art. 7 niniejszego regulaminu i porządku odwrotnego: pierwszym sędzią na liście jest pierwszy zgodnie z porządkiem ustanowionym w tym artykule, drugim sędzią na liście jest ostatni zgodnie z tym porządkiem, trzecim sędzią jest drugi zgodnie z tym porządkiem, czwartym sędzią jest przedostatni zgodnie z tym porządkiem i tak dalej.

§ 5. Listy, o których mowa w §§ 3 i 4, podlegają opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

§ 6. Do rozpoznania spraw, które od początku roku, w którym następuje częściowe odnowienie składu sędziowskiego i do czasu, kiedy to odnowienie nastąpi, są przydzielone wielkiej izbie, mogą zostać wyznaczeni dwaj sędziowie zastępcy w celu uzupełnienia składu orzekającego do czasu ustąpienia niepewności co do osiągnięcia kworum, o którym mowa w art. 17 akapit trzeci statutu. Funkcje sędziów zastępców pełnią dwaj sędziowie, których nazwiska zostały umieszczone na liście, o której mowa w § 4, bezpośrednio po nazwisku ostatniego sędziego wyznaczonego w danej sprawie do wielkiej izby.

§ 7. Sędziowie zastępcy zastępują, zgodnie z porządkiem listy, o której mowa w § 4, sędziów, którzy w stosownym przypadku nie mogą uczestniczyć w rozpoznaniu sprawy.

Artykuł 28

Skład izb złożonych z pięciu sędziów i z trzech sędziów

§ 1. W skład izb złożonych z pięciu sędziów i z trzech sędziów wchodzi, dla każdej sprawy, prezes izby, sędzia sprawozdawca oraz sędziowie w liczbie niezbędnej do osiągnięcia, odpowiednio, liczby pięciu i trzech sędziów. Ostatnich z wymienionych sędziów wyznacza się z list, o których mowa w §§ 2 i 3, zgodnie z ustanowionym w nich porządkiem. Wyznaczanie sędziów z list dla każdej sprawy przydzielonej danej izbie rozpoczyna się od nazwiska sędziego znajdującego się bezpośrednio po nazwisku ostatniego sędziego wyznaczonego z listy do rozpoznania sprawy uprzednio przydzielonej tej izbie.

§ 2. W celu ustalenia składu izb złożonych z pięciu sędziów, po dokonaniu wyboru prezesów tych izb, sporządza się listy obejmujące wszystkich sędziów przydzielonych do danej izby, z wyjątkiem jej prezesa. Listy sporządza się w taki sam sposób, jak listę, o której mowa w art. 27 § 4.

§ 3. W celu ustalenia składu izb złożonych z trzech sędziów, po dokonaniu wyboru prezesów tych izb, sporządza się listy obejmujące wszystkich sędziów przydzielonych do danej izby, z wyjątkiem jej prezesa. Listy sporządza się zgodnie z porządkiem pierwszeństwa ustanowionym w art. 7.

§ 4. Listy, o których mowa w §§ 2 i 3, podlegają opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 29

Skład izb w przypadku istnienia związku między sprawami lub przekazania sprawy

§ 1. Gdy Trybunał uzna, że kilka spraw musi zostać rozstrzygniętych razem przez ten sam skład orzekający, to składem orzekającym dla tych spraw jest skład, który wyznaczono dla sprawy, w odniesieniu do której sprawozdanie wstępne rozpatrzone jako pierwsze.

§ 2. Jeżeli izba, której przydzielono sprawę, zwraca się do Trybunału, na podstawie art. 60 § 3 niniejszego regulaminu, o przydzielenie jej składowi złożonemu z większej liczby sędziów, do składu tego należą członkowie izby, która sprawę przekazała.

Artykuł 30

Przeszkoda w wykonywaniu obowiązków odnosząca się do prezesa izby

§ 1. Jeżeli w odniesieniu do prezesa izby złożonej z pięciu sędziów istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, obowiązki prezesa izby wykonuje prezes izby złożonej z trzech sędziów, w stosownym przypadku zgodnie z porządkiem pierwszeństwa ustanowionym w art. 7 niniejszego regulaminu lub, jeżeli w skład tej izby nie wchodzi żaden prezes izby złożonej z trzech sędziów, jeden z pozostałych sędziów, zgodnie z porządkiem pierwszeństwa ustanowionym w art. 7.

§ 2. Jeżeli w odniesieniu do prezesa izby złożonej z trzech sędziów istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, obowiązki prezesa izby wykonuje sędzia tej izby, zgodnie z porządkiem pierwszeństwa ustanowionym w art. 7.

Artykuł 31

Przeszkoda w wykonywaniu obowiązków odnosząca się do członka składu orzekającego

§ 1. Jeżeli w odniesieniu do członka wielkiej izby istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, zastępuje go inny sędzia, zgodnie z porządkiem listy, o której mowa w art. 27 § 4.

§ 2. Jeżeli w odniesieniu do członka izby złożonej z pięciu sędziów istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, zastępuje go inny sędzia wchodzący w skład tej izby, zgodnie z porządkiem listy, o której mowa w art. 28 § 2. Jeżeli nie ma możliwości zastąpienia sędziego, do którego odnosi się przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, przez sędziego wchodzącego w skład tej samej izby, prezes tej izby zawiadamia o tym prezesa Trybunału, który może wyznaczyć innego sędziego w celu uzupełnienia składu izby.

§ 3. Jeżeli w odniesieniu do członka izby złożonej z trzech sędziów istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, zastępuje go inny sędzia wchodzący w skład tej izby, zgodnie z porządkiem listy, o której mowa w art. 28 § 3. Jeżeli nie ma możliwości zastąpienia sędziego, do którego odnosi się przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, przez sędziego wchodzącego w skład tej samej izby, prezes tej izby informuje o tym prezesa Trybunału, który może wyznaczyć innego sędziego w celu uzupełnienia składu izby.

Sekcja 2. Narady

Artykuł 32

Zasady dotyczące narad

§ 1. Narady Trybunału są i pozostają niejawne.

§ 2. Jeżeli w sprawie została przeprowadzona rozprawa, w naradzie uczestniczą jedynie sędziowie, którzy brali udział w rozprawie, oraz, ewentualnie, sprawozdawca pomocniczy wyznaczony do zbadania sprawy.

§ 3. Każdy z sędziów uczestniczących w naradzie przedstawia swoje stanowisko i uzasadnia je.

§ 4. Ustalenia przyjęte przez większość sędziów w wyniku ostatecznej dyskusji stanowią podstawę rozstrzygnięcia Trybunału.

Artykuł 33

Liczba sędziów uczestniczących w naradzie

Jeżeli w wyniku przeszkody w wykonywaniu obowiązków sędziowie są obecni w liczbie parzystej, najmłodszy sędzia w rozumieniu zasad starszeństwa określonych w art. 7 niniejszego regulaminu nie uczestniczy w naradzie, chyba że jest on sędzią sprawozdawcą. W takim przypadku w naradzie nie uczestniczy sędzia kolejno najmłodszy w rozumieniu zasad starszeństwa.

Artykuł 34

Kworum w odniesieniu do wielkiej izby

§ 1. Jeżeli w sprawie przydzielonej wielkiej izbie niemożliwe jest osiągnięcie kworum, o którym mowa w art. 17 akapit trzeci statutu, prezes Trybunału wyznacza innego sędziego lub innych sędziów zgodnie z porządkiem listy, o której mowa w art. 27 § 4 niniejszego regulaminu.

§ 2. Jeżeli przed wyznaczeniem innego sędziego lub innych sędziów została przeprowadzona rozprawa, strony ponownie przedstawiają swoje stanowiska na rozprawie, a rzecznik generalny przedstawia ponownie opinię.

Artykuł 35

Kworum w odniesieniu do izb złożonych z pięciu i z trzech sędziów

§ 1. Jeżeli w sprawie przydzielonej izbie złożonej z pięciu lub z trzech sędziów niemożliwe jest osiągnięcie kworum, o którym mowa w art. 17 akapit drugi statutu, prezes Trybunału wyznacza innego sędziego lub innych sędziów zgodnie z porządkiem listy, o której mowa odpowiednio w art. 28 § 2 lub art. 28 § 3 niniejszego regulaminu. Jeżeli nie ma możliwości zastąpienia sędziego, do którego odnosi się przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, przez sędziego wchodzącego w skład tej samej izby, prezes tej izby natychmiast zawiadamia o tym prezesa Trybunału, który wyznacza innego sędziego w celu uzupełnienia składu izby.

§ 2. Artykuł 34 § 2 stosuje się odpowiednio do izb złożonych z pięciu lub z trzech sędziów.

Rozdział 8

SYSTEM JĘZYKOWY

Artykuł 36

Języki postępowania

Językami postępowania są angielski, bułgarski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, litewski,

łotewski, maltański, niderlandzki, niemiecki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski oraz włoski.

Artykuł 37

Ustalenie języka postępowania

§ 1. W sprawach wszczętych na podstawie skarg bezpośrednich język postępowania wybiera skarżący, z zastrzeżeniem następujących przepisów:

- a) jeżeli pozwanym jest państwo członkowskie, językiem postępowania jest język urzędowy tego państwa; jeżeli dane państwo ma więcej niż jeden język urzędowy, skarżący może wybrać jeden z nich;
- b) na wspólny wniosek stron może być dopuszczony, w całym postępowaniu lub w jego części, jeden z innych języków wymienionych w art. 36;
- c) na wniosek jednej ze stron i po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony przeciwnej oraz rzecznika generalnego może być dopuszczony, w drodze odstępstwa od przepisów lit. a) i b), jako język postępowania, w całym postępowaniu lub w jego części, jeden z innych języków wymienionych w art. 36; wniosek taki nie może zostać złożony przez instytucję Unii Europejskiej.

§ 2. Bez uszczerbku dla przepisów § 1 lit. b) i c) oraz art. 38 §§ 4 i 5 niniejszego regulaminu:

- a) w przypadku odwołania od orzeczeń Sądu, o których mowa w art. 56 i 57 statutu, językiem postępowania jest język, w którym zostało wydane orzeczenie Sądu, od którego wniesiono odwołanie;
- b) jeżeli Trybunał podejmie decyzję, zgodnie z art. 62 akapit drugi statutu, o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli, językiem postępowania jest język, w którym zostało wydane orzeczenie Sądu będące przedmiotem szczególnej procedury kontroli;
- c) w przypadku sporów w przedmiocie kosztów podlegających zwrotowi, sprzeciwów wobec wyroku zaocznego, powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu, wniosków o wykładnię, skarg o wznowienie postępowania, wniosków o uzupełnienie orzeczeń językiem postępowania jest język, w którym zostało wydane orzeczenie, do którego odnoszą się te wnioski i sprzeciwy.

§ 3. W postępowaniach prejudycjalnych językiem postępowania jest język sądu odsyłającego, który zwrócił się do Trybunału. Na należyście uzasadniony wniosek strony w postępowaniu głównym i po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony przeciwnej w postępowaniu głównym oraz rzecznika generalnego może zostać dopuszczone stosowanie na ustnym etapie postępowania jednego z innych języków wymienionych w art. 36. W takim przypadku dopuszczenie to dotyczy wszystkich podmiotów określonych w art. 23 statutu.

§ 4. Decyzję w przedmiocie wniosków, o których mowa powyżej, może podjąć prezes; może on, a jeżeli ma zamiar przychylić się do wniosku bez zgody wszystkich stron, jest zobowiązany, przekazać wniosek do rozstrzygnięcia Trybunałowi.

Artykuł 38

Stosowanie języka postępowania

§ 1. Języka postępowania używa się w szczególności w pismach procesowych i wystąpieniach stron, włączając w to przedstawione lub załączone materiały i dokumenty, w protokołach oraz w orzeczeniach Trybunału.

§ 2. Do każdego przedstawionego lub załączonego materiału lub dokumentu, sporządzonego w innym języku niż język postępowania, załącza się jego przekład na język postępowania.

§ 3. W przypadku obszernych materiałów i dokumentów wymagane przekłady mogą być ograniczone do wyciągów. Trybunał może jednakże, z urzędu lub na wniosek strony, w każdej chwili zażądać pełniejszego lub całościowego przekładu.

§ 4. W drodze odstępstwa od powyższych przepisów państwo członkowskie może używać swojego języka urzędowego w razie udziału w postępowaniu prejudycjalnym, w razie wstąpienia w charakterze interwenienta do sprawy zawisłej przed Trybunałem oraz w razie wniesienia skargi na podstawie art. 259 TFUE. Przepis niniejszy stosuje się zarówno do dokumentów pisemnych, jak i oświadczeń ustnych. Sekretarz zapewnia dokonanie ich przekładu na język postępowania.

§ 5. Państwom będącym stronami porozumienia EOG, innym niż państwa członkowskie, jak również Urzędowi Nadzoru EFTA, może zostać przyznane prawo do używania jednego z języków wymienionych w art. 36, innego niż język postępowania, w razie udziału w postępowaniu prejudycjalnym albo w razie wstąpienia w charakterze interwenienta do sprawy zawisłej przed Trybunałem. Niniejszy przepis stosuje się zarówno do dokumentów pisemnych, jak i oświadczeń ustnych. Sekretarz zapewnia dokonanie ich przekładu na język postępowania.

§ 6. Państwom trzecim biorącym udział w postępowaniu prejudycjalnym zgodnie z art. 23 akapit czwarty statutu może zostać przyznane prawo do używania jednego z języków wymienionych w art. 36, innego niż język postępowania. Przepis niniejszy stosuje się zarówno do dokumentów pisemnych, jak i do oświadczeń ustnych. Sekretarz zapewnia dokonanie ich przekładu na język postępowania.

§ 7. Jeżeli świadek lub biegły oświadczy, iż nie jest w stanie właściwie wyrazić się w jednym z języków wymienionych w art. 36, Trybunał zezwala mu na wypowiedź w innym języku. Sekretarz zapewnia dokonanie jej przekładu na język postępowania.

§ 8. Prezes i wiceprezes Trybunału oraz prezesi izb przy prowadzeniu posiedzeń, sędziowie i rzecznicy generalni przy zadawaniu pytań oraz rzecznicy generalni przy przedstawianiu opinii, mogą używać języków wymienionych w art. 36, innych niż język postępowania. Sekretarz zapewnia dokonanie przekładu tych wypowiedzi na język postępowania.

Artykuł 39

Zadania sekretarza w dziedzinie tłumaczeń

Sekretarz zapewnia, na wniosek sędziego, rzecznika generalnego lub strony, przekład stanowisk przedstawionych na piśmie lub ustnie w toku postępowania przed Trybunałem na język wybrany przez tego sędziego, rzecznika generalnego lub stronę spośród języków wymienionych w art. 36.

Artykuł 40

System językowy odnoszący się do publikacji Trybunału

Publikacje Trybunału są wydawane w językach określonych w art. 1 rozporządzenia Rady nr 1.

Artykuł 41

Teksty autentyczne

Teksty sporządzone w języku postępowania lub, w stosownym przypadku, w innym języku dopuszczonym na podstawie art. 37 lub 38 niniejszego regulaminu stanowią teksty autentyczne.

Artykuł 42

Służba tłumaczeniowa Trybunału

Trybunał ustanawia służbę tłumaczeniową, w której skład wchodzi eksperci posiadający odpowiednie wykształcenie prawnicze i gruntowną znajomość kilku języków urzędowych Unii Europejskiej.

TYTUŁ II

WSPÓLNE PRZEPISY PROCEDURALNE

Rozdział 1

PRAWA I OBOWIĄZKI PEŁNOMOCNIKÓW, DORADCÓW ORAZ ADWOKATÓW LUB RADCÓW PRAWNYCH

Artykuł 43

Przywileje, immunitety i ułatwienia

§ 1. Pełnomocnicy, o których mowa w art. 19 akapity pierwszy i drugi statutu (pełnomocnicy), doradcy, adwokaci lub radcowie prawni, występujący przed Trybunałem lub przed innym organem sądowym, do którego Trybunał zwrócił się o pomoc sądową, korzystają z immunitetu obejmującego wypowiedzi ustne i pisemne odnoszące się do sprawy lub do stron.

§ 2. Pełnomocnicy, doradcy i adwokaci lub radcowie prawni korzystają ponadto z następujących przywilejów i ułatwień:

- a) pisma i dokumenty dotyczące postępowania nie podlegają przeszukaniu ani zajęciu. W razie zakwestionowania takich pism lub dokumentów funkcjonariusze służb celnych lub policji mogą je zapieczętować; podlegają one natychmiastowemu przekazaniu do Trybunału i zbadaniu w obecności sekretarza i osoby zainteresowanej;
- b) pełnomocnicy, doradcy i adwokaci lub radcowie prawni korzystają ze swobody przemieszczania się przy wykonywaniu swoich obowiązków.

Artykuł 44

Status przedstawicieli stron

§ 1. Korzystanie z przywilejów, immunitetów i ułatwień określonych w art. 43 wymaga przedstawienia następujących dowodów umocowania:

- a) w odniesieniu do pełnomocników – dokumentu urzędowego wystawionego przez ich mocodawcę, którego odpis niezwłocznie doręczony jest sekretarzowi;
- b) w odniesieniu do adwokatów lub radców prawnych – dokumentu poświadczającego, iż są oni uprawnieni do występowania przed sądami jednego z państw członkowskich lub innego państwa będącego stroną porozumienia EOG, oraz umocowania udzielonego przez stronę, którą reprezentują, jeżeli jest ona osobą prawną prawa prywatnego;
- c) w odniesieniu do doradców – umocowania udzielonego przez stronę, którą wspierają.

§ 2. W razie potrzeby sekretarz Trybunału wystawia na ich rzecz odpowiednie zaświadczenie. Ważność tego zaświadczenia jest ograniczona do oznaczonego okresu, który może być przedłużony lub skrócony w zależności od czasu trwania postępowania.

Artykuł 45

Uchylenie immunitetu

§ 1. Przywileje, immunitety i ułatwienia określone w art. 43 niniejszego regulaminu przyznaje się wyłącznie w celu zapewnienia właściwego przebiegu postępowania.

§ 2. Trybunał może uchylić immunitet, jeżeli uzna, że nie przeszkodzi to we właściwym przeprowadzeniu postępowania.

Artykuł 46

Wykluczenie z postępowania

§ 1. Jeżeli Trybunał uzna, że zachowanie pełnomocnika, doradcy, adwokata lub radcy prawnego przed Trybunałem godzi w powagę Trybunału lub jest niezgodne z wymogami zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania, lub że pełnomocnik, doradca, adwokat lub radca prawny wykorzystuje swoje uprawnienia niezgodnie z ich celem, informuje o tym zainteresowanego. Jeżeli Trybunał informuje o tym właściwe organy, którym podlega zainteresowany, kopia pisma skierowana do tych organów przekazywana jest zainteresowanemu.

§ 2. Z tych samych powodów Trybunał może w każdej chwili, po zapoznaniu się ze stanowiskiem zainteresowanego i rzecznika generalnego, wydać postanowienie z uzasadnieniem o wykluczeniu z postępowania pełnomocnika, doradcy, adwokata lub radcy prawnego. Postanowienie to podlega natychmiastowemu wykonaniu.

§ 3. Jeżeli pełnomocnik, doradca, adwokat lub radca prawny zostaje wykluczony z postępowania, podlega ono zawieszeniu aż do upływu terminu wyznaczonego przez prezesa w celu umożliwienia stronie wyznaczenia innego pełnomocnika, doradcy, adwokata lub radcy prawnego.

§ 4. Decyzje podjęte na podstawie niniejszego artykułu mogą podlegać uchyleniu.

Artykuł 47

Nauczyciele akademicki i strony w postępowaniu głównym

§ 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do nauczycieli akademickich, którzy zgodnie z art. 19 statutu mają prawo reprezentowania stron przed Trybunałem.

§ 2. W sprawach dotyczących odesłań prejudycjalnych przepisy te stosuje się także do stron w postępowaniu głównym, jeżeli zgodnie z właściwymi krajowymi uregulowaniami proceduralnymi są one uprawnione do występowania przed sądem bez przedstawiciela, jak również do osób upoważnionych zgodnie z tymi uregulowaniami do reprezentowania stron w postępowaniu głównym.

Rozdział 2

DORĘCZENIA

Artykuł 48

Sposoby doręczeń

§ 1. Dokonywanie przewidzianych w niniejszym regulaminie doręczeń, w miejscu wskazanym przez adresata jako adres do doręczeń, zapewnia sekretarz poprzez wysłanie odpisu dokumentu przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru albo przekazanie go za potwierdzeniem odbioru bezpośrednio adresatowi. Sekretarz przygotowuje i uwierzytelnia odpisy dokumentów do doręczenia, z wyjątkiem przypadków, gdy odpisy składane są przez strony, zgodnie z art. 57 § 2 niniejszego regulaminu.

§ 2. Jeżeli adresat wyraził zgodę na dokonywanie doręczeń za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji, wszelkie dokumenty procesowe, w tym wyroki i postanowienia Trybunału, mogą być doręczane poprzez przekazanie ich kopii za pośrednictwem tych środków.

§ 3. Jeżeli z powodów technicznych lub z uwagi na charakter lub obszerność dokumentu, przekazanie w taki sposób nie jest możliwe, dokument doręcza się, o ile adresat nie wskazał adresu do doręczeń, na adres jego miejsca zamieszkania lub siedziby w sposób określony w § 1. Adresata powiadamia się za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji. Doręczenie przesyłką poleconą uznaje się za skuteczne dziesiątego dnia następującego po dniu złożenia przesyłki poleconej na poczcie w miejscu, w którym znajduje się siedziba Trybunału, chyba że potwierdzenie odbioru wykaże, że przesyłkę doręczono innego dnia albo adresat, w terminie trzech tygodni od zawiadomienia go za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji, poinformuje sekretarza, że nie otrzymał dokumentu, który miał mu zostać doręczony.

§ 4. Trybunał może, w drodze decyzji, określić zasady, na jakich dokument procesowy może zostać doręczony drogą elektroniczną. Decyzja ta podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozdział 3

TERMINY

Artykuł 49

Obliczanie terminów

§ 1. Terminy procesowe przewidziane w traktatach, statucie oraz niniejszym regulaminie oblicza się w sposób następujący:

- a) jeżeli początkiem terminu oznaczonego w dniach, tygodniach, miesiącach lub latach jest pewne zdarzenie lub czynność, przy obliczaniu terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie to nastąpiło lub czynność została podjęta;
- b) termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach upływa z końcem tego dnia w ostatnim tygodniu, miesiącu lub roku, który nazwą lub datą odpowiada dniowi, w którym stanowiące początek terminu zdarzenie nastąpiło lub czynność została podjęta. Jeżeli w okresie oznaczonym w miesiącach lub latach dzień, w którym powinien upłynąć termin, w ostatnim miesiącu nie występuje, termin upływa z końcem ostatniego dnia tego miesiąca;
- c) jeżeli termin oznaczony jest w miesiącach i dniach, oblicza się najpierw pełne miesiące, a następnie dni;
- d) do biegu terminów wlicza się soboty, niedziele i święta urzędowe, o których mowa w art. 24 § 6 niniejszego regulaminu;
- e) wakacje sądowe nie wstrzymują biegu terminów.

§ 2. Jeżeli koniec terminu przypada w sobotę, niedzielę albo w dniu święta urzędowego, termin upływa pierwszego dnia roboczego następującego po tych dniach.

Artykuł 50

Skarga, której przedmiotem jest akt wydany przez instytucję

Jeżeli termin do zaskarżenia aktu wydanego przez instytucję biegnie od dnia opublikowania tego aktu, termin ten oblicza się, w sposób określony w art. 49 § 1 lit. a), począwszy od upływu czternastego dnia następującego po dniu opublikowania tego aktu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 51

Termin uwzględniający odległość

Terminy procesowe przedłuża się o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość.

Artykuł 52

Wyznaczenie i przedłużenie terminów

§ 1. Terminy wyznaczone przez Trybunał na podstawie niniejszego regulaminu mogą być przedłużane.

§ 2. Prezes i prezesi izb mogą upoważnić sekretarza do wyznaczania lub przedłużania określonych terminów, których wyznaczenie lub przedłużanie należy do nich zgodnie z niniejszym regulaminem.

Rozdział 4

ZWYKŁY TRYB POSTĘPOWANIA I ODSTĘPSTWA OD NIEGO

Artykuł 53

Tryby rozpoznawania spraw

§ 1. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych statutu lub niniejszego regulaminu postępowanie przed Trybunałem obejmuje etap pisemny i ustny.

§ 2. Jeżeli Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania sprawy lub jeżeli wniosek lub skarga są oczywiście niedopuszczalne, Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, może w każdej chwili wydać postanowienie z uzasadnieniem, bez dalszych czynności procesowych.

§ 3. Ze względu na szczególne okoliczności prezes może zdecydować o rozpoznaniu sprawy w pierwszej kolejności.

§ 4. Sprawa może zostać rozpoznana w trybie przyspieszonym na zasadach ustanowionych w niniejszym regulaminie.

§ 5. Odesłanie prejudycjalne może zostać rozpoznane w trybie pilnym na zasadach ustanowionych w niniejszym regulaminie.

Artykuł 54

Połączenie spraw

§ 1. Sprawy tego samego rodzaju mające ten sam przedmiot mogą w każdej chwili zostać połączone, ze względu na istniejący między nimi związek, do łącznego rozpoznania w ramach pisemnego lub ustnego etapu postępowania albo do wydania wyroku kończącego postępowanie w sprawie.

§ 2. O połączeniu spraw decyduje prezes, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, jeżeli sprawy zostały już przydzielone oraz, z wyjątkiem odesłań prejudycjalnych, po zapoznaniu się również ze stanowiskiem stron. Kwestię połączenia spraw prezes może przekazać do rozstrzygnięcia Trybunałowi.

§ 3. Sprawy połączone mogą zostać następnie rozłączone na zasadach ustanowionych w § 2.

Artykuł 55

Zawieszenie postępowania

§ 1. Postępowanie może zostać zawieszono:

- a) w przypadkach określonych w art. 54 akapit trzeci statutu – na mocy postanowienia Trybunału wydanego po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego;

b) we wszystkich pozostałych przypadkach – na mocy decyzji prezesa wydanej po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego oraz, z wyjątkiem odesłań prejudycjalnych, stron.

§ 2. Postępowanie może zostać podjęte na mocy postanowienia lub decyzji, na tych samych zasadach.

§ 3. Postanowienia lub decyzje, o których mowa w §§ 1 i 2, doręcza się stronom lub podmiotom określonym w art. 23 statutu.

§ 4. Postępowanie zostaje zawieszono z dniem wskazanym w postanowieniu lub decyzji o zawieszeniu, a w braku takiego wskazania – z dniem wydania tego postanowienia lub tej decyzji.

§ 5. Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg wszystkich terminów w stosunku do stron lub podmiotów określonych w art. 23 statutu.

§ 6. Jeżeli postanowienie lub decyzja o zawieszeniu postępowania nie oznaczają okresu, na jaki następuje zawieszenie, postępowanie podejmuje się z dniem wskazanym w postanowieniu lub decyzji o podjęciu postępowania albo, w braku takiego wskazania, z dniem wydania tego postanowienia lub decyzji.

§ 7. Z chwilą podjęcia postępowania przerwane terminy procesowe zostają zastąpione nowymi terminami, których bieg rozpoczyna się od dnia podjęcia postępowania.

Artykuł 56

Odroczenie rozpoznania sprawy

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy, rzecznika generalnego oraz stron, ze względu na szczególne okoliczności prezes może, z urzędu lub na wniosek strony, odroczyć rozpoznanie sprawy.

Rozdział 5

PISEMNY ETAP POSTĘPOWANIA

Artykuł 57

Składanie pism procesowych

§ 1. Oryginał każdego pisma procesowego jest opatrzony własnoręcznym podpisem pełnomocnika albo adwokata lub radcy prawnego strony, a w przypadku uwag przedstawianych w ramach postępowania prejudycjalnego – własnoręcznym podpisem strony w postępowaniu głównym lub jej przedstawiciela, jeżeli krajowe uregulowania proceduralne mające zastosowanie do tego postępowania dopuszczają taką możliwość.

§ 2. Pismo procesowe, wraz ze wszystkimi wymienionymi w nim załącznikami, wnosi się razem z pięcioma odpisami przeznaczonymi dla Trybunału i – w odniesieniu do postępowań innych niż prejudycjalne – dodatkowym odpisem dla każdej z pozostałych stron postępowania. Odpisy uwierzytelnia strona je składająca.

§ 3. Instytucje przedkładają dodatkowo, w terminie wyznaczonym przez Trybunał, przekłady wszystkich pism procesowych na inne języki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Rady nr 1. Stosuje się przepisy § 2.

§ 4. Do każdego pisma procesowego załącza się zbiór materiałów i dokumentów wymienionych w tym piśmie oraz ich spis.

§ 5. Jeżeli ze względu na obszerność materiału lub dokumentu do pisma procesowego są załączone tylko jego próbka lub wyciąg z niego, cały materiał albo dokument lub jego kompletny odpis składa się w sekretariacie.

§ 6. Każde pismo procesowe jest opatrzone datą. Przy obliczaniu terminów procesowych uwzględnia się wyłącznie datę i godzinę wpływu oryginału pisma do sekretariatu Trybunału.

§ 7. Bez uszczerbku dla przepisów §§ 1–6 data i godzina wpływu do sekretariatu, za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji dostępnego w Trybunale, kopii podpisanego oryginału pisma procesowego wraz ze spisem materiałów i dokumentów, o którym mowa w § 4, są, dla celów zachowania terminów procesowych, datą wpływu, o ile podpisany oryginał pisma procesowego wraz z załącznikami i odpisami, o których mowa w § 2, zostanie złożony w sekretariacie nie później niż dziesięć dni po tej dacie.

§ 8. Bez uszczerbku dla przepisów §§ 3–6 Trybunał może, w drodze decyzji, określić zasady, na jakich pismo procesowe przekazane do sekretariatu drogą elektroniczną zostaje uznane za oryginał tego pisma. Decyzja ta podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 58

Objętość dokumentów procesowych

Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszego regulaminu Trybunał może, w drodze decyzji, określić maksymalną objętość składanych do niego dokumentów procesowych. Decyzja ta podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozdział 6

SPRAWOZDANIE WSTĘPNE I PRZYDZIAŁ SPRAW SKŁADOM ORZEKAJĄCYM TRYBUNAŁU

Artykuł 59

Sprawozdanie wstępne

§ 1. Jeżeli pisemny etap postępowania został zamknięty, prezes wyznacza datę przedstawienia przez sędziego sprawozdawcę, na zgromadzeniu ogólnym Trybunału, sprawozdania wstępnego.

§ 2. Sprawozdanie wstępne zawiera zalecenia w przedmiocie zasadności zastosowania szczególnych środków organizacji postępowania, środków dowodowych lub, w stosownym przypadku, zwrócenia się do sądu odsyłającego o stosowne wyjaśnienia, a także zalecenia w przedmiocie składu orzekającego,

któremu należy sprawę przydzielić. Sprawozdanie zawiera również propozycję sędziego sprawozdawcy w przedmiocie ewentualnego pominięcia rozprawy oraz rozstrzygnięcia sprawy bez opinii rzecznika generalnego na podstawie art. 20 akapit piąty statutu.

§ 3. Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, decyduje o zalecanych przez sędziego sprawozdawcę czynnościach.

Artykuł 60

Przydział spraw składom orzekającym Trybunału

§ 1. Trybunał przydziela izbom złożonym z pięciu lub z trzech sędziów każdą sprawę wniesioną do Trybunału, o ile stopień trudności lub znaczenie sprawy, bądź też szczególne okoliczności nie wymagają przydzielenia jej wielkiej izbie, chyba że o przydzielenie sprawy wielkiej izbie wniosły, na podstawie art. 16 akapit trzeci statutu, państwo członkowskie lub instytucja Unii Europejskiej biorące udział w postępowaniu.

§ 2. Trybunał rozpoznaje w pełnym składzie sprawy wniesione na podstawie postanowień, o których mowa w art. 16 akapit czwarty statutu. Może on przydzielić sprawę pełnemu składowi Trybunału, jeżeli zgodnie z art. 16 akapit piąty statutu uzna, że sprawa ma wyjątkowe znaczenie.

§ 3. Skład orzekający, któremu przydzielono sprawę, może, w każdej fazie postępowania, zwrócić się do Trybunału o przydzielenie jej składowi orzekającemu złożonemu z większej liczby sędziów.

§ 4. Jeżeli ustny etap postępowania zostaje otwarty bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, przewodniczący składu orzekającego wyznacza termin jego otwarcia.

Rozdział 7

ŚRODKI ORGANIZACJI POSTĘPOWANIA I ŚRODKI DOWODOWE

Sekcja 1. Środki organizacji postępowania

Artykuł 61

Środki organizacji postępowania zarządzane przez Trybunał

§ 1. Poza środkami, które Trybunał może zarządzić zgodnie z art. 24 statutu, Trybunał może wezwać strony lub podmioty określone w art. 23 statutu do udzielenia na piśmie odpowiedzi na określone pytania w wyznaczonym przez Trybunał terminie lub podczas rozprawy. Odpowiedzi na piśmie przekazuje się pozostałym stronom i podmiotom określonym w art. 23 statutu.

§ 2. Jeżeli w sprawie przeprowadzana jest rozprawa, Trybunał w miarę możliwości wzywa jej uczestników do skoncentrowania się w wystąpieniach na określonej kwestii lub określonych kwestiach.

Artykuł 62

Środki organizacji postępowania zarządzane przez sędziego sprawozdawcę lub rzecznika generalnego

§ 1. Sędzia sprawozdawca lub rzecznik generalny mogą zwrócić się do stron lub podmiotów określonych w art. 23 statutu o dostarczenie w wyznaczonym terminie wszelkich informacji dotyczących faktów oraz wszelkich dokumentów lub innych danych, które uznają za istotne dla sprawy. Uzyskane odpowiedzi i dokumenty przekazywane są pozostałym stronom lub podmiotom określonym w art. 23 statutu.

§ 2. Sędzia sprawozdawca lub rzecznik generalny mogą także skierować do stron lub podmiotów określonych w art. 23 statutu pytania, na które odpowiedź ma zostać udzielona podczas rozprawy.

Sekcja 2. Środki dowodowe

Artykuł 63

Decyzja w przedmiocie zastosowania środków dowodowych

§ 1. Trybunał, na zgromadzeniu ogólnym, podejmuje decyzję w przedmiocie zasadności zastosowania środka dowodowego.

§ 2. Jeżeli sprawa została już przydzielona składowi orzekającemu, decyzję podejmuje ten skład.

Artykuł 64

Określenie środków dowodowych

§ 1. Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, wydaje postanowienie określające środki właściwe ze względu na fakty, które mają zostać udowodnione.

§ 2. Bez uszczerbku dla postanowień art. 24 i 25 statutu do środków dowodowych należą:

- a) osobiste stawiennictwo stron;
- b) wezwanie do udzielenia informacji i przedstawienia dokumentów;
- c) zeznania świadków;
- d) opinia biegłego;
- e) oględziny.

§ 3. Dopuszcza się przedstawienie dowodów przeciwnych oraz rozszerzenie wniosków dowodowych.

Artykuł 65

Udział w przeprowadzaniu środków dowodowych

§ 1. Jeżeli skład orzekający nie przeprowadza sam postępowania dowodowego, powierza jego przeprowadzenie sędziemu sprawozdawcy.

§ 2. Rzecznik generalny bierze udział w przeprowadzaniu środków dowodowych.

§ 3. Strony mogą być obecne przy przeprowadzaniu środków dowodowych.

Artykuł 66

Zeznania świadków

§ 1. Trybunał może, z urzędu lub na wniosek strony, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, postanowić o ustaleniu określonych faktów w drodze przesłuchania świadków.

§ 2. Wniosek strony o przesłuchanie świadka powinien określać dokładnie fakty, na których okoliczność ma on zostać przesłuchany, oraz powody uzasadniające przesłuchanie go.

§ 3. W przedmiocie wniosku, o którym mowa w paragrafie poprzedzającym Trybunał orzeka postanowieniem z uzasadnieniem. W razie uwzględnienia wniosku, postanowienie określa fakty, które mają zostać udowodnione, i wskazuje świadków, których należy przesłuchać w odniesieniu do każdego z tych faktów.

§ 4. Świadców są wzywani przez Trybunał, w stosownym przypadku, po złożeniu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 73 § 1 niniejszego regulaminu.

Artykuł 67

Przesłuchanie świadków

§ 1. Po ustaleniu tożsamości świadka prezes informuje go, że ma on obowiązek potwierdzenia prawdziwości swoich oświadczeń w sposób określony w niniejszym regulaminie.

§ 2. Świadek składa zeznania przed Trybunałem, po uprzednim wezwaniu stron. Po złożeniu przez świadka zeznań prezes może, na wniosek jednej ze stron lub z urzędu, skierować do niego pytania.

§ 3. Takie samo uprawnienie przysługuje pozostałym sędziom i rzecznikowi generalnemu.

§ 4. Prezes może zezwolić przedstawicielom stron na zadawanie świadkowi pytań.

Artykuł 68

Przysięga składana przez świadków

§ 1. Po złożeniu zeznań świadek składa przysięgę w następującym brzmieniu:

„Przysięgam, że powiedziałem prawdę, całą prawdę i tylko prawdę”.

§ 2. Trybunał może, po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron, zwolnić świadka od złożenia przysięgi.

Artykuł 69

Sankcje pieniężne

§ 1. Świadców, którzy zostali prawidłowo wezwani, zobowiązani są zastosować się do wezwania i stawić na przesłuchanie.

§ 2. Jeżeli bez uzasadnionego powodu świadek, który został prawidłowo wezwany, nie stawi się przed Trybunałem, Trybunał może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5 000 EUR i postanowić o doręczeniu kolejnego wezwania na koszt świadka.

§ 3. Taka sama kara może zostać nałożona na świadka, który bez uzasadnionego powodu odmawia składania zeznań lub złożenia przysięgi.

Artykuł 70

Opinia biegłego

§ 1. Trybunał może postanowić o zasięgnięciu opinii biegłego. Postanowienie wyznaczające biegłego określa jego zadanie i termin sporządzenia opinii.

§ 2. Po złożeniu opinii przez biegłego i jej doręczeniu stronom Trybunał może postanowić o jego przesłuchaniu; na przesłuchanie wzywa się strony. Na wniosek strony lub z urzędu prezes może zadawać biegłemu pytania.

§ 3. Podobne uprawnienie przysługuje sędziom i rzecznikowi generalnemu.

§ 4. Prezes może zezwolić przedstawicielom stron na zadawanie biegłemu pytań.

Artykuł 71

Przysięga składana przez biegłego

§ 1. Po złożeniu opinii biegły składa przysięgę w następującym brzmieniu:

„Przysięgam, że wykonałem swoje zadanie sumiennie i bezstronnie”.

§ 2. Trybunał może, po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron, zwolnić biegłego od złożenia przysięgi.

Artykuł 72

Sprzeciw wobec wezwania świadka lub wyznaczenia biegłego

§ 1. Jeżeli jedna ze stron sprzeciwia się wezwaniu świadka lub wyznaczeniu biegłego ze względu na to, że jest on osobą niekompetentną lub niegodną, lub z innego powodu albo jeżeli świadek lub biegły odmawiają składania zeznań lub złożenia przysięgi, kwestię tę rozstrzyga Trybunał.

§ 2. Sprzeciw wobec wezwania świadka lub wyznaczenia biegłego wnosi się na piśmie w terminie dwóch tygodni od doręczenia postanowienia wzywającego świadka lub wyznaczającego biegłego, ze wskazaniem powodów sprzeciwu i dowodów.

Artykuł 73

Koszty wezwania świadków i wyznaczenia biegłych

§ 1. Jeżeli Trybunał postanowi o przesłuchaniu świadków lub o zasięgnięciu opinii biegłego, może zażądać od stron lub jednej z nich złożenia zabezpieczenia wystarczającego na pokrycie kosztów wezwania świadków lub wyznaczenia biegłych.

§ 2. Świadkom i biegłym przysługuje zwrot kosztów podróży i pobytu. Kasa Trybunału może im przyznać zaliczkę na poczet tych kosztów.

§ 3. Świadkom przysługuje wynagrodzenie za utratę zarobku, a biegłym wynagrodzenie za wykonaną pracę. Kasa Trybunału wypłaca świadkom i biegłym odpowiednie kwoty po wypełnieniu przez nich obowiązków lub spełnieniu zadań.

Artykuł 74

Protokół posiedzeń wyznaczanych w celu przeprowadzenia dowodu

§ 1. Sekretarz sporządza protokół każdego posiedzenia wyznaczonego w celu przeprowadzenia dowodu. Protokół podpisywany jest przez prezesa oraz przez sekretarza. Stanowi on dokument urzędowy.

§ 2. Protokół posiedzenia wyznaczonego w celu przesłuchania świadków lub biegłych podpisywany jest przez prezesa lub sędziego sprawozdawcę odpowiedzialnego za przeprowadzenie przesłuchania oraz przez sekretarza. Przed podpisaniem protokołu przez wyżej wymienione osoby świadkowi lub biegłemu umożliwia się sprawdzenie jego treści i podpisanie go.

§ 3. Protokół doręcza się stronom.

Artykuł 75

Otwarcie ustnego etapu postępowania po przeprowadzeniu postępowania dowodowego

§ 1. Po zamknięciu postępowania dowodowego prezes wyznacza datę otwarcia ustnego etapu postępowania, poza przypadkiem gdy Trybunał podejmuje decyzję o wyznaczeniu stronom terminu na przedstawienie uwag na piśmie.

§ 2. Jeżeli został określony termin na przedstawienie uwag na piśmie, prezes wyznacza datę otwarcia ustnego etapu postępowania po upływie tego terminu.

Rozdział 8

USTNY ETAP POSTĘPOWANIA

Artykuł 76

Rozprawa

§ 1. Ewentualne uzasadnione wnioski o przeprowadzenie rozprawy składa się w terminie trzech tygodni od doręczenia stronom lub podmiotom określonym w art. 23 statutu powiadomienia o zamknięciu pisemnego etapu postępowania. Termin ten może zostać przedłużony przez prezesa.

§ 2. Na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego Trybunał może podjąć decyzję o pominięciu rozprawy, jeżeli w świetle dokumentów procesowych złożonych na etapie pisemnym postępowania uzna sprawę za wyjaśnioną w stopniu wystarczającym do wydania orzeczenia.

§ 3. Paragrafu 2 nie stosuje się, jeżeli z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy wystąpi podmiot określony w art. 23 statutu, który nie brał udziału w postępowaniu na etapie pisemnym.

Artykuł 77

Wspólna rozprawa dla większej liczby spraw

Jeżeli podobieństwa istniejące między sprawami tego samego rodzaju na to pozwalają, Trybunał może zdecydować o wyznaczeniu dla nich wspólnej rozprawy.

Artykuł 78

Kierowanie posiedzeniami

Posiedzenia otwiera i prowadzi prezes, który czuwa nad utrzymaniem powagi sądu.

Artykuł 79

Posiedzenia przy drzwiach zamkniętych

§ 1. Z ważnych powodów, związanych w szczególności z bezpieczeństwem państw członkowskich lub ochroną nieletnich, Trybunał może podjąć decyzję o przeprowadzeniu posiedzenia przy drzwiach zamkniętych.

§ 2. Posiedzenie przy drzwiach zamkniętych oznacza zakaz ujawniania treści obrad.

Artykuł 80

Pytania

Członkowie składu orzekającego oraz rzecznik generalny mogą podczas rozprawy zadawać pytania pełnomocnikom, doradcom, adwokatom lub radcom prawnym stron, a także, w okolicznościach określonych w art. 47 § 2 niniejszego regulaminu, stronom w postępowaniu głównym i ich przedstawicielom.

Artykuł 81

Zamknięcie rozprawy

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron lub podmiotów określonych w art. 23 statutu prezes zamyka rozprawę.

Artykuł 82

Przedstawienie opinii przez rzecznika generalnego

§ 1. Jeżeli w sprawie została przeprowadzona rozprawa, rzecznik generalny przedstawia opinię po zamknięciu rozprawy.

§ 2. Po przedstawieniu opinii przez rzecznika generalnego prezes zamyka ustny etap postępowania.

Artykuł 83

Otwarcie lub otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania

Trybunał może, w każdej chwili, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, postanowić o otwarciu lub otwarciu ustnego etapu postępowania na nowo, w szczególności jeśli uzna, że okoliczności zawisłej przed nim sprawy nie są wystarczająco wyjaśnione, lub jeśli po zamknięciu ustnego etapu postępowania strona przedstawiła nowy fakt mogący mieć decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia Trybunału, lub też jeśli sprawa ma zostać rozstrzygnięta na podstawie argumentu, który nie był przedmiotem dyskusji między stronami lub podmiotami określonymi w art. 23 statutu.

*Artykuł 84***Protokół rozpraw**

§ 1. Sekretarz sporządza protokół każdej rozprawy. Protokół jest podpisywany przez prezesa oraz przez sekretarza. Stanowi on dokument urzędowy.

§ 2. Strony oraz podmioty określone w art. 23 statutu mogą zapoznać się z protokołem w sekretariacie i uzyskać jego odpisy.

*Artykuł 85***Zapis dźwiękowy rozprawy**

Prezes może, na należycie uzasadniony wniosek, zezwolić stronie lub podmiotowi określonymu w art. 23 statutu, który uczestniczył w postępowaniu na etapie pisemnym lub ustnym, na odsłuchanie w pomieszczeniach Trybunału zapisu dźwiękowego rozprawy w języku używanym przez mówcę podczas rozprawy.

Rozdział 9

WYROKI I POSTANOWIENIA

*Artykuł 86***Data ogłoszenia wyroku**

Strony lub podmioty określone w art. 23 statutu są informowane o dacie ogłoszenia wyroku.

*Artykuł 87***Zawartość wyroku**

Wyrok zawiera:

- a) wskazanie, iż został wydany przez Trybunał;
- b) oznaczenie składu orzekającego;
- c) datę jego ogłoszenia;
- d) nazwiska prezesa oraz sędziów, którzy uczestniczyli w naradzie, ze wskazaniem sędziego sprawozdawcy;
- e) nazwisko rzecznika generalnego;
- f) nazwisko sekretarza;
- g) oznaczenie stron lub podmiotów określonych w art. 23 statutu, które uczestniczyły w postępowaniu;
- h) nazwiska przedstawicieli stron;
- i) w odniesieniu do skarg bezpośrednich i odwołań – żądania stron;
- j) w stosownym przypadku – datę przeprowadzenia rozprawy;
- k) wzmiankę o zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego i, w stosownym przypadku, datę przedstawienia przez niego opinii;

- l) zwięzłe omówienie stanu faktycznego;
- m) motywy;
- n) sentencję wraz z rozstrzygnięciem, w stosownym przypadku, w przedmiocie kosztów.

*Artykuł 88***Ogłoszenie i doręczenie wyroku**

§ 1. Wyrok ogłasza się na posiedzeniu jawnym.

§ 2. Oryginał wyroku podpisany przez prezesa, sędziów, którzy uczestniczyli w naradzie, oraz sekretarza zostaje opieczętowany i złożony w sekretariacie; uwierzytelnione odpisy wyroku doręcza się stronom oraz, w stosownym przypadku, sądowi odsyłającemu, podmiotom określonym w art. 23 statutu i Sądowi.

*Artykuł 89***Zawartość postanowienia**

§ 1. Postanowienie zawiera:

- a) wskazanie, iż zostało wydane przez Trybunał;
- b) oznaczenie składu orzekającego;
- c) datę jego wydania;
- d) wskazanie podstawy prawnej, na jakiej jest ono oparte;
- e) nazwiska prezesa oraz, w stosownym przypadku, sędziów, którzy uczestniczyli w naradzie, ze wskazaniem sędziego sprawozdawcy;
- f) nazwisko rzecznika generalnego;
- g) nazwisko sekretarza;
- h) oznaczenie stron lub stron w postępowaniu głównym;
- i) nazwiska przedstawicieli stron;
- j) wzmiankę o zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego;
- k) sentencję wraz z rozstrzygnięciem, w stosownym przypadku, w przedmiocie kosztów.

§ 2. Jeżeli niniejszy regulamin przewiduje, że postanowienie musi zawierać uzasadnienie, należy w nim wskazać ponadto:

- a) w odniesieniu do skarg bezpośrednich i odwołań – żądania stron;
- b) zwięzłe omówienie stanu faktycznego;
- c) motywy.

Artykuł 90

Podpisanie i doręczenie postanowienia

Oryginał postanowienia podpisany przez prezesa oraz sekretarza zostaje opieczetowany i złożony w sekretariacie; uwierzytelnione odpisy postanowienia doręcza się stronom oraz, w stosownym przypadku, sądowi odsyłającemu, podmiotom określonym w art. 23 statutu i Sądowi.

Artykuł 91

Moc wiążąca wyroków i postanowień

- § 1. Wyrok wiąże od dnia jego ogłoszenia.
- § 2. Postanowienie wiąże od dnia jego doręczenia.

Artykuł 92

Publikacja w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

W Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej publikuje się informację zawierającą datę oraz sentencję wyroków i postanowień Trybunału kończących postępowanie w sprawie.

TYTUŁ III

ODEŚLANIA PREJUDYCJALNE

Rozdział 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 93

Zakres stosowania

Postępowanie toczy się zgodnie z przepisami niniejszego tytułu:

- a) w przypadkach określonych w art. 23 statutu;
- b) w przypadku odesłań przewidzianych w umowach, których stronami są Unia Europejska lub państwa członkowskie.

Artykuł 94

Zawartość wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Poza sformułowaniem pytań skierowanych do Trybunału wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zawiera:

- a) zwięzłe omówienie przedmiotu sporu oraz istotnych okoliczności faktycznych sprawy, jakie ustalił sąd odsyłający, lub co najmniej wskazanie okoliczności faktycznych, na jakich oparte są pytania;
- b) treść przepisów krajowych mogących mieć zastosowanie w sprawie oraz, w stosownym przypadku, wskazanie istotnego dla sprawy orzecznictwa sądów krajowych;
- c) omówienie powodów, dla których sąd odsyłający rozpatruje kwestię wykładni lub ważności określonych przepisów prawa Unii Europejskiej, jak również związku, jaki dostrzega on między tymi przepisami a uregulowaniami krajowymi, które znajdują zastosowanie w postępowaniu głównym.

Artykuł 95

Utajnienie tożsamości

1. Jeżeli o utajnieniu tożsamości zdecydował sąd odsyłający, Trybunał przestrzega utajnienia w ramach toczącego się przed nim postępowania.
2. Na wniosek sądu odsyłającego, na należycie uzasadniony wniosek strony w postępowaniu głównym lub z urzędu Trybunał może ponadto, jeśli uzna to za właściwe, utajnić tożsamość osoby lub osób, albo podmiotów, których dotyczy spór.

Artykuł 96

Udział w postępowaniu prejudycjalnym

§ 1. Zgodnie z art. 23 statutu uwagi przed Trybunałem mogą przedstawiać:

- a) strony w postępowaniu głównym;
- b) państwa członkowskie;
- c) Komisja Europejska;
- d) instytucja, która wydała akt, którego ważność lub wykładnia jest przedmiotem sporu;
- e) państwa będące stronami porozumienia EOG, inne niż państwa członkowskie, a także Urząd Nadzoru EFTA, jeżeli pytanie prejudycjalne skierowane do Trybunału dotyczy jednej z dziedzin objętych zakresem stosowania porozumienia;
- f) państwa trzecie będące stronami umowy dotyczącej określonej dziedziny, zawartej przez Radę, jeżeli umowa ta przewiduje taki tryb, a sąd państwa członkowskiego skieruje do Trybunału pytanie prejudycjalne dotyczące dziedziny objętej zakresem stosowania umowy.

§ 2. Brak udziału w postępowaniu na etapie pisemnym nie stoi na przeszkodzie udziałowi w tym postępowaniu na etapie ustnym.

Artykuł 97

Strony w postępowaniu głównym

§ 1. Stronami w postępowaniu głównym są strony wskazane jako takie przez sąd odsyłający zgodnie z krajowymi uregulowaniami proceduralnymi.

§ 2. Jeżeli sąd odsyłający poinformuje Trybunał o dopuszczeniu do postępowania głównego nowej strony, w czasie gdy postępowanie przed Trybunałem jest już w toku, strona ta akceptuje stan sprawy, w jakim się ona znajduje w chwili przekazania tej informacji. Otrzymuje ona wszelkie dokumenty procesowe doręczone już podmiotom określonym w art. 23 statutu.

§ 3. W zakresie reprezentacji i stawiennictwa stron w postępowaniu głównym Trybunał uwzględni uregulowania proceduralne obowiązujące przed sądem, który skierował pytanie prejudycjalne. Jeżeli zachodzi wątpliwość co do tego, czy zgodnie z prawem krajowym określona osoba ma prawo reprezentować stronę w postępowaniu głównym, Trybunał może zasięgnąć u sądu odsyłającego informacji o obowiązujących uregulowaniach proceduralnych.

Artykuł 98

Tłumaczenie i doręczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

§ 1. Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, o których mowa w niniejszym tytule, są doręczane państwom członkowskim w wersji oryginalnej, wraz z przekładem na język urzędowy państwa, do którego są skierowane. Jeżeli przemawia za tym obszerność wniosku, przekład ten zastępuje się przekładem na język urzędowy zainteresowanego państwa streszczenia wniosku, które stanowić będzie podstawę do zajęcia przez to państwo stanowiska. Streszczenie zawiera integralne brzmienie pytania lub pytań skierowanych w trybie prejudycjalnym. Streszczenie to wskazuje w szczególności, o ile elementy te znajdują się we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedmiot postępowania głównego, zasadnicze argumenty stron w tym postępowaniu, związane uzasadnienie odesłania, jak również orzecznictwo oraz powołane w sprawie przepisy prawa krajowego i prawa Unii Europejskiej.

§ 2. W przypadkach określonych w art. 23 akapit trzeci statutu wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym są doręczane państwom będącym stronami porozumienia EOG, innym niż państwa członkowskie, jak również Urzędowi Nadzoru EFTA, w wersji oryginalnej, wraz z przekładem wniosku lub, w stosownym przypadku, jego streszczenia, na jeden z języków wymienionych w art. 36 wybrany przez adresata.

§ 3. Jeżeli państwo trzecie ma, zgodnie z art. 23 akapit czwarty statutu, prawo wziąć udział w postępowaniu prejudycjalnym, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest mu doręczany w wersji oryginalnej, wraz z przekładem wniosku lub, w stosownym przypadku, jego streszczenia na jeden z języków wymienionych w art. 36 wybrany przez zainteresowane państwo trzecie.

Artykuł 99

Odpowiedź w formie postanowienia z uzasadnieniem

Jeżeli pytanie skierowane w trybie prejudycjalnym jest identyczne z pytaniem, w którego przedmiocie Trybunał już orzekał, jeżeli odpowiedź na pytanie prejudycjalne można wywieść w sposób jednoznaczny z orzecznictwa lub jeżeli odpowiedź na pytanie prejudycjalne nie pozostawia żadnych uzasadnionych wątpliwości, Trybunał może w każdej chwili, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, orzec w formie postanowienia z uzasadnieniem.

Artykuł 100

Związanie Trybunału w czasie wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

§ 1. Trybunał pozostaje właściwy do rozpoznania wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym tak długo, jak długo sąd, który skierował ten wniosek, go nie cofnie. Cofnięcie wniosku może zostać uwzględnione do chwili podania daty ogłoszenia wyroku do wiadomości podmiotów określonych w art. 23 statutu.

§ 2. Trybunał może jednak w każdej chwili stwierdzić, że przesłanki jego właściwości nie są już spełnione.

Artykuł 101

Wniosek o wyjaśnienia

§ 1. Niezależnie od środków organizacji postępowania i środków dowodowych przewidzianych w niniejszym regulaminie Trybunał może, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, zwrócić się do sądu odsyłającego o udzielenie wyjaśnień w terminie wyznaczonym przez Trybunał.

§ 2. Odpowiedź sądu odsyłającego doręcza się podmiotom określonym w art. 23 statutu.

Artykuł 102

Koszty w postępowaniu prejudycjalnym

Do sądu odsyłającego należy rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów w postępowaniu prejudycjalnym.

Artykuł 103

Sprostowanie wyroków i postanowień

§ 1. Trybunał może, z urzędu lub na wniosek podmiotu określonego w art. 23 statutu złożony w terminie dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku lub doręczenia postanowienia, sprostować błędy pisarskie i rachunkowe oraz oczywiste omyłki w wyrokach i postanowieniach.

§ 2. Trybunał rozstrzyga po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

§ 3. Oryginał postanowienia o sprostowaniu załącza się do oryginału orzeczenia podlegającego sprostowaniu. Wzmiankę o tym postanowieniu zamieszcza się na marginesie oryginału orzeczenia podlegającego sprostowaniu.

Artykuł 104

Wykładnia orzeczeń wydanych w trybie prejudycjalnym

§ 1. Artykułu 158 niniejszego regulaminu, dotyczącego wykładni wyroków i postanowień, nie stosuje się do orzeczeń wydanych w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

§ 2. Do sądów krajowych należy ocena, czy orzeczenie wydane w trybie prejudycjalnym dostatecznie wyjaśnia sprawę, czy też konieczne jest zwrócenie się do Trybunału z ponownym wnioskiem.

Rozdział 2

PRZYSPIESZONY TRYB PREJUDYCJALNY

Artykuł 105

Tryb przyspieszony

§ 1. Na wniosek sądu odsyłającego lub w wyjątkowych przypadkach z urzędu, jeżeli charakter sprawy wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia, prezes Trybunału może postanowić, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, o rozpatrzeniu odesłania prejudycjalnego w trybie przyspieszonym, stanowiącym odstępstwo od przepisów niniejszego regulaminu.

§ 2. W takim przypadku prezes natychmiast wyznacza datę rozprawy, o której podmioty określone w art. 23 statutu informuje się jednocześnie z doręczeniem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

§ 3. Podmioty wymienione w § 2 mogą składać dokumenty procesowe w wyznaczonym przez prezesa terminie, nie krótszym niż 15 dni. Prezes może wezwać te podmioty do ograniczenia dokumentów procesowych do zasadniczych kwestii prawnych podniesionych we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

§ 4. Ewentualne dokumenty procesowe przekazuje się wszystkim podmiotom określonym w art. 23 statutu przed rozprawą.

§ 5. Trybunał orzeka po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

Artykuł 106

Przekazanie dokumentów procesowych

§ 1. Dokumenty procesowe, o których mowa w art. 106, uważa się za złożone z chwilą przekazania do sekretariatu za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji, jakim dysponuje Trybunał, kopii podpisanego oryginału oraz załączonych materiałów i dokumentów, wraz z ich spisem, o którym mowa w art. 57 § 4. Oryginał dokumentu procesowego oraz wskazanych powyżej załączników przekazuje się natychmiast do sekretariatu.

§ 2. Doręczenia i powiadomienia przewidziane w art. 106 mogą być dokonywane poprzez przekazanie kopii dokumentów za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji, jakim dysponują Trybunał i adresat.

Rozdział 3

PILNY TRYB PREJUDYCJALNY

Artykuł 107

Zakres stosowania pilnego trybu prejudycjalnego

§ 1. Odesłanie prejudycjalne podnoszące kwestię lub kwestie dotyczące dziedzin objętych tytułem V w trzeciej części Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej może, na wniosek

sądu odsyłającego lub w wyjątkowych przypadkach z urzędu, zostać rozpoznane w trybie pilnym, stanowiącym odstępstwo od przepisów niniejszego regulaminu.

§ 2. Sąd odsyłający przedstawia okoliczności prawne i faktyczne wskazujące na pilny charakter sprawy, uzasadniający zastosowanie tego szczególnego trybu, a także, w miarę możliwości, propozycję odpowiedzi na pytania prejudycjalne.

§ 3. Jeżeli sąd odsyłający nie wniósł o zastosowanie trybu pilnego, a konieczność jego zastosowania wydaje się prawdopodobna, prezes Trybunału może zwrócić się do izby, o której mowa w art. 108, o zbadanie konieczności rozpoznania odesłania w tym trybie.

Artykuł 108

Decyzja w przedmiocie zastosowania trybu pilnego

§ 1. Decyzję o rozpoznaniu odesłania w trybie pilnym podejmuje wyznaczona izba na wniosek sędziego sprawozdawcy, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego. Skład izby ustala się zgodnie z art. 28 § 2 w dniu przydzielenia sprawy sędziemu sprawozdawcy, jeżeli o zastosowanie trybu pilnego wnosi sąd odsyłający, a jeżeli o zbadanie konieczności zastosowania tego trybu zwraca się prezes Trybunału – w dniu złożenia tego wniosku.

§ 2. Jeżeli sprawa jest w związku z inną zawiśłą sprawą, przydzieloną sędziemu sprawozdawcy, który nie wchodzi w skład wyznaczonej izby, izba ta może zwrócić się do prezesa Trybunału o przydzielenie sprawy temu sędziemu sprawozdawcy. W przypadku przydzielenia sprawy temu sędziemu sprawozdawcy izba złożona z pięciu sędziów, w której skład wchodzi ten sędzia, pełnić będzie dla tej sprawy funkcję wyznaczonej izby. Stosuje się art. 29 § 1.

Artykuł 109

Pisemny etap postępowania w trybie pilnym

§ 1. Jeżeli sąd odsyłający wniósł o zastosowanie trybu pilnego lub jeżeli prezes Trybunału zwrócił się do wyznaczonej izby o zbadanie konieczności rozpoznania odesłania w tym trybie, sekretarz zapewnia natychmiastowe doręczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym stronom w postępowaniu głównym, państwu członkowskiemu, którego ustawodawstwu podlega sąd odsyłający, Komisji Europejskiej oraz instytucji, która wydała akt, którego ważność lub wykładnia jest przedmiotem sporu.

§ 2. Decyzję o rozpoznaniu lub odmowie rozpoznania odesłania prejudycjalnego w trybie pilnym doręcza się natychmiast sądowi odsyłającemu oraz stronom, państwu członkowskiemu i instytucjom określonym w § 1. W decyzji o rozpoznaniu odesłania w trybie pilnym wyznacza się termin, w jakim

podmioty te mogą złożyć dokumenty procesowe. W decyzji mogą zostać wskazane kwestie prawne, jakich dokumenty te winny dotyczyć; może też zostać określona maksymalna objętość tych dokumentów.

§ 3. Jeżeli wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy postępowania administracyjnego lub sądowego, które miało miejsce w innym państwie członkowskim niż państwo, którego ustawodawstwu podlega sąd odsyłający, Trybunał może zwrócić się do tego pierwszego państwa członkowskiego o udzielenie na piśmie lub na rozprawie wszelkich niezbędnych informacji.

§ 4. Z chwilą dokonania doręczeń, o których mowa w § 1, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przekazuje się ponadto także pozostałym podmiotom określonym w art. 23 statutu, a decyzję o rozpoznaniu lub odmowie rozpoznania odesłania w trybie pilnym przekazuje się tym podmiotom z chwilą dokonania doręczeń, o których mowa w § 2.

§ 5. Podmioty określone w art. 23 statutu są informowane, tak szybko jak to możliwe, o przewidywanej dacie rozprawy.

§ 6. Jeżeli odesłanie nie będzie rozpoznawane w trybie pilnym, postępowanie toczy się zgodnie z art. 23 statutu i właściwymi przepisami niniejszego regulaminu.

Artykuł 110

Doręczenia i powiadomienia następujące po zamknięciu pisemnego etapu postępowania

§ 1. Jeżeli odesłanie prejudycjalne jest rozpoznawane w trybie pilnym, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym oraz złożone dokumenty procesowe doręcza się podmiotom określonym w art. 23 statutu, innym niż strony i podmioty określone w art. 109 § 1. Do wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym załącza się jego przekład lub, w stosownym przypadku, przekład streszczenia zgodnie z zasadami określonymi w art. 98.

§ 2. Złożone dokumenty procesowe doręcza się ponadto stronom i innym podmiotom określonym w art. 109 § 1.

§ 3. O dacie rozprawy informuje się podmioty określone w art. 23 statutu jednocześnie z doręczeniem, o którym mowa w §§ 1 i 2.

Artykuł 111

Pominięcie pisemnego etapu postępowania

W przypadku szczególnej pilności wyznaczona izba może zdecydować o pominięciu pisemnego etapu postępowania, o którym mowa w art. 109 § 2.

Artykuł 112

Orzeczenie co do istoty

Wyznaczona izba orzeka po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

Artykuł 113

Skład orzekający

§ 1. Wyznaczona izba może zdecydować, że będzie rozpoznawać sprawę w składzie trzech sędziów. Wówczas w składzie orzekającym znajduje się prezes wyznaczonej izby, sędzia sprawozdawca oraz pierwszy lub dwóch pierwszych sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 2, przy ustalaniu składu izby zgodnie z art. 108 § 1.

§ 2. Wyznaczona izba może również zwrócić się do Trybunału o przydzielenie sprawy składowi złożonemu z większej liczby sędziów. Dalsze postępowanie w trybie pilnym toczy się przed nowym składem orzekającym, w stosownym przypadku po otwarciu ustnego etapu postępowania na nowo.

Artykuł 114

Przekazanie dokumentów procesowych

Dokumenty procesowe przekazuje się zgodnie z art. 106.

Rozdział 4

POMOC PRAWNA

Artykuł 115

Wniosek o przyznanie pomocy prawnej

§ 1. Jeżeli strona w postępowaniu głównym nie jest w stanie w całości lub w części ponieść kosztów postępowania, może w każdej chwili złożyć wniosek o przyznanie pomocy prawnej.

§ 2. Do wniosku załącza się wszelkie informacje i dokumenty pozwalające ocenić sytuację materialną wnioskodawcy, na przykład zaświadczenie właściwych organów krajowych potwierdzające tę sytuację.

§ 3. Jeżeli wnioskodawca uzyskał już pomoc prawną przed sądem odsyłającym, przedkłada stosowne orzeczenie tego sądu wraz z informacją o kosztach, których dotyczy przyznana dotychczas pomoc.

Artykuł 116

Rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania pomocy prawnej

§ 1. Po wpłynięciu wniosku o przyznanie pomocy prawnej prezes przydziela ten wniosek sędziemu będącemu sprawozdawcą w sprawie, w której ramach wniosek został złożony.

§ 2. O przyznaniu, w całości lub w części, lub odmowie przyznania pomocy prawnej rozstrzyga, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, izba złożona z trzech sędziów, do której sędzia sprawozdawca jest przydzielony. Wówczas w składzie orzekającym znajduje się prezes izby, sędzia sprawozdawca oraz pierwszy lub dwóch pierwszych sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 3, w dniu, w którym sędzia sprawozdawca przedłożył izbie wniosek o przyznanie pomocy prawnej.

§ 3. Jeżeli sędzia sprawozdawca nie wchodzi w skład żadnej izby złożonej z trzech sędziów, rozstrzyga, na tych samych zasadach, izba złożona z pięciu sędziów, do której sędzia sprawozdawca jest przydzielony. Poza sędzią sprawozdawcą w składzie orzekającym znajduje się czterech sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 2, w dniu, w którym sędzia sprawozdawca przedłożył izbie wniosek o przyznanie pomocy prawnej.

§ 4. Skład orzekający rozstrzyga postanowieniem. W razie całkowitej lub częściowej odmowy przyznania pomocy prawnej postanowienie zawiera uzasadnienie tej odmowy.

Artykuł 117

Kwoty podlegające wypłacie z tytułu pomocy prawnej

W razie przyznania pomocy prawnej kasa Trybunału pokrywa, w stosownym przypadku w granicach określonych przez skład orzekający, koszty związane z doradztwem i reprezentacją wnioskodawcy przed Trybunałem. Na jego wniosek lub na wniosek jego przedstawiciela wypłacona może zostać zaliczka na poczet kosztów.

Artykuł 118

Cofnięcie pomocy prawnej

Skład orzekający, który rozstrzygał w przedmiocie wniosku o przyznanie pomocy prawnej, może w każdej chwili, z urzędu lub na wniosek, cofnąć tę pomoc, jeżeli okoliczności stanowiące podstawę jej przyznania uległy zmianie w toku postępowania.

TYTUŁ IV

SKARGI BEZPOŚREDNIE

Rozdział 1

REPREZENTACJA STRON

Artykuł 119

Obowiązkowe zastępstwo procesowe

§ 1. Strony mogą być reprezentowane wyłącznie przez swoich pełnomocników, adwokatów lub radców prawnych.

§ 2. Pełnomocnicy, adwokaci i radcowie prawni są zobowiązani złożyć w sekretariacie stosowny dokument urzędowy lub pełnomocnictwo udzielone przez stronę, którą reprezentują.

§ 3. Adwokat lub radca prawny wspierający lub reprezentujący stronę jest ponadto zobowiązany złożyć w sekretariacie dokument poświadczający, że jest uprawniony do występowania przed sądami jednego z państw członkowskich lub innego państwa będącego stroną porozumienia EOG.

§ 4. Jeżeli dokumenty te nie zostały złożone, sekretarz wyznacza stronie rozsądny termin na ich złożenie. Jeżeli strona nie złoży dokumentów w wyznaczonym terminie, Trybunał rozstrzyga, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, czy niedopełnienie tej formalności powoduje niedopuszczalność skargi lub innego pisma procesowego ze względów formalnych.

Rozdział 2

PISEMNY ETAP POSTĘPOWANIA

Artykuł 120

Zawartość skargi

Skarga przewidziana w art. 21 statutu zawiera:

- a) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę skarżącego;
- b) oznaczenie strony, przeciwko której wnoszona jest skarga;
- c) przedmiot sporu, podnoszone zarzuty i argumenty, a także zwięzłe omówienie tych zarzutów;
- d) żądania skarżącego;
- e) w stosownym przypadku dowody lub wnioski dowodowe.

Artykuł 121

Informacje do celów doręczeń

§ 1. Do celów postępowania skarga wskazuje adres do doręczeń, a także nazwisko osoby, która została upoważniona i wyraziła zgodę na odbieranie doręczanych dokumentów.

§ 2. Oprócz lub zamiast wskazania adresu do doręczeń, o którym mowa w § 1, skarga może zawierać stwierdzenie, że adwokat, radca prawny lub pełnomocnik wyraża zgodę na doręczanie mu dokumentów za pośrednictwem faksu lub innego technicznego środka komunikacji.

§ 3. Jeżeli skarga nie spełnia wymagań określonych w § 1 lub w § 2, wszelkie doręczenia dla strony związane z postępowaniem są dokonywane, do czasu usunięcia braków, przesyłką poleconą na adres pełnomocnika, adwokata lub radcy prawnego tej strony. W drodze odstępstwa od art. 48 doręczenie uważa się za dokonane prawidłowo z chwilą złożenia przesyłki poleconej na poczcie w miejscu, w którym ma siedzibę Trybunał.

Artykuł 122

Załączniki do skargi

§ 1. W razie potrzeby do skargi załącza się dokumenty, o których mowa w art. 21 akapit drugi statutu.

§ 2. Do skargi wniesionej na podstawie art. 273 TFUE załącza się odpis kompromisu zawartego między zainteresowanymi państwami członkowskimi.

§ 3. Jeżeli skarga nie spełnia wymagań określonych w § 1 lub w § 2 niniejszego artykułu, sekretarz wyznacza skarżącemu rozsądny termin na złożenie wyżej wymienionych dokumentów. Jeżeli skarżący nie usunie braków, Trybunał rozstrzyga, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, czy niespełnienie tych wymagań powoduje niedopuszczalność skargi ze względów formalnych.

Artykuł 123

Doręczenie skargi

Skargę doręcza się pozwanemu. W przypadkach określonych w art. 119 § 4 i art. 122 § 3 doręczenia dokonuje się po usunięciu braków lub po uznaniu przez Trybunał skargi za dopuszczalną bez spełnienia wymagań określonych w tych artykułach.

Artykuł 124

Zawartość odpowiedzi na skargę

§ 1. W terminie dwóch miesięcy od doręczenia skargi pozwany składa odpowiedź na skargę. Odpowiedź ta zawiera:

- a) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę pozwanego;
- b) podnoszone zarzuty i argumenty;
- c) żądania pozwanego;
- d) w stosownym przypadku dowody lub wnioski dowodowe.

§ 2. Artykuł 121 stosuje się do odpowiedzi na skargę.

§ 3. W wyjątkowych przypadkach termin przewidziany w § 1 może zostać przedłużony przez prezesa na należycie uzasadniony wniosek pozwanego.

Artykuł 125

Przekazanie dokumentów

Jeżeli Parlament Europejski, Rada lub Komisja Europejska nie są stroną w sprawie, Trybunał przekazuje im odpis skargi i odpowiedzi na skargę, bez załączników, w celu umożliwienia im stwierdzenia, czy w sprawie powołano się na niemożność stosowania jednego z ich aktów zgodnie z art. 277 TFUE.

Artykuł 126

Replika i duplika

§ 1. Skarga i odpowiedź na skargę mogą zostać uzupełnione repliką skarżącego i dupliką pozwanego.

§ 2. Prezes określa terminy na wniesienie tych pism procesowych. Może on określić kwestie, których replika lub duplika powinna dotyczyć.

Rozdział 3

ZARZUTY I DOWODY

Artykuł 127

Nowe zarzuty

§ 1. Nie można podnosić nowych zarzutów w toku postępowania, chyba że opierają się one na okolicznościach faktycznych lub prawnych ujawnionych dopiero po jego wszczęciu.

§ 2. Niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności zarzutów prezes może, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, wyznaczyć stronie przeciwnej termin na ustosunkowanie się do tych zarzutów.

Artykuł 128

Dowody i wnioski dowodowe

§ 1. Strony mogą przedstawiać nowe dowody lub wnioski dowodowe na poparcie swojej argumentacji w replice i duplice. Uzasadniają opóźnienie w ich złożeniu.

§ 2. W wyjątkowych przypadkach strony mogą przedstawiać nowe dowody lub wnioski dowodowe po zamknięciu pisemnego etapu postępowania. Uzasadniają opóźnienie w ich złożeniu. Prezes może, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, wyznaczyć drugiej stronie termin na ustosunkowanie się do tych dowodów.

Rozdział 4

INTERWENCJA

Artykuł 129

Cel i skutki interwencji

§ 1. Interwencja może mieć na celu wyłącznie poparcie, w całości lub w części, żądań jednej ze stron. Nie wynikają z niej te same uprawnienia proceduralne, jakie przysługują stronom, w szczególności prawo do żądania przeprowadzenia rozprawy.

§ 2. Interwencja ma charakter akcesoryjny względem postępowania głównego. Staje się bezprzedmiotowa w razie wykreślenia sprawy z rejestru Trybunału wskutek cofnięcia skargi lub ugody między stronami, a także w razie uznania skargi za niedopuszczalną.

§ 3. Interwient akceptuje stan sprawy, w jakim się ona znajduje w chwili jego wstąpienia.

§ 4. Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwienta złożony po upływie terminu określonego w art. 130, lecz przed podjęciem decyzji o otwarciu ustnego etapu postępowania przewidzianej w art. 60 § 4, może zostać rozpatrzony. W takim przypadku, jeżeli prezes dopuści interwencję, interwient może przedstawić uwagi podczas rozprawy, o ile ma ona miejsce.

Artykuł 130

Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta

§ 1. Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta składa się w terminie sześciu tygodni od publikacji, o której mowa w art. 21 § 4.

§ 2. Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zawiera:

- a) oznaczenie sprawy;
- b) oznaczenie głównych stron sporu;
- c) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę interwenienta;
- d) żądania, które interwenient zamierza popierać;
- e) wskazanie okoliczności uzasadniających prawo do wstąpienia do sprawy w charakterze interwenienta, jeżeli wniosek składa się na podstawie art. 40 akapit drugi lub trzeci statutu.

§ 3. Interwenient jest reprezentowany zgodnie z postanowieniami art. 19 statutu.

§ 4. Stosuje się art. 119, 121 i 122 niniejszego regulaminu.

Artykuł 131

Decyzja w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta

§ 1. Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta doręcza się stronom w celu umożliwienia im przedstawienia na piśmie lub ustnie ewentualnych uwag w przedmiocie tego wniosku.

§ 2. W przypadku wniosków złożonych na podstawie art. 40 akapit pierwszy lub trzeci statutu prezes dopuszcza interwencję w drodze decyzji, a interwenientowi przekazuje się wszelkie dokumenty procesowe doręczone stronom, jeżeli nie przedstawiły one uwag w przedmiocie wniosku w terminie 10 dni od doręczenia, o którym mowa w § 1, albo nie wskazały w tym samym terminie materiałów lub dokumentów tajnych lub poufnych, których przekazanie interwenientowi mogłoby wyrządzić im szkodę.

§ 3. W pozostałych przypadkach prezes orzeka w przedmiocie wniosku postanowieniem lub przekazuje wniosek Trybunałowi.

§ 4. Jeżeli interwencja zostanie dopuszczona, interwenientowi przekazuje się wszelkie dokumenty procesowe doręczone stronom z wyjątkiem materiałów i dokumentów niepodlegających przekazaniu w związku z zastosowaniem § 3.

Artykuł 132

Przedstawienie uwag interwenienta

§ 1. Interwenient może przedstawić uwagi w terminie miesiąca od przekazania dokumentów procesowych, o których mowa w artykule poprzedzającym. Termin ten może zostać przedłużony przez prezesa na należycie uzasadniony wniosek interwenienta.

§ 2. Uwagi interwenienta zawierają:

- a) żądania interwenienta na poparcie całości lub części żądań jednej ze stron;
- b) zarzuty i argumenty, jakie interwenient podnosi;
- c) w razie potrzeby – dowody i wnioski dowodowe.

§ 3. Po przedstawieniu uwag interwenienta prezes wyznacza, w stosownym przypadku, termin, w którym strony mogą odpowiedzieć na te uwagi.

Rozdział 5

TRYB PRZYSPIESZONY

Artykuł 133

Decyzja w przedmiocie trybu przyspieszonego

§ 1. Na wniosek strony skarżącej albo strony pozwanej, jeżeli charakter sprawy wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia, prezes Trybunału może postanowić, po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony przeciwnej, sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, o rozpatrzeniu sprawy w trybie przyspieszonym stanowiącym odstępstwo od przepisów niniejszego regulaminu.

§ 2. Wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym składa się w odrębnym piśmie jednocześnie z wnioskiem, odpowiednio, skargi lub odpowiedzi na skargę.

§ 3. W wyjątkowych przypadkach prezes może podjąć taką decyzję z urzędu po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron, sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego.

Artykuł 134

Pisemny etap postępowania

§ 1. W przypadku zastosowania trybu przyspieszonego skarga i odpowiedź na skargę mogą zostać uzupełnione repliką i dupliką tylko pod warunkiem, iż prezes, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, uzna to za niezbędne.

§ 2. Interwenient może przedstawić uwagi tylko pod warunkiem, iż prezes, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, uzna to za niezbędne.

Artykuł 135

Ustny etap postępowania

§ 1. Z chwilą złożenia odpowiedzi na skargę, a jeżeli decyzja o rozpoznaniu sprawy w trybie przyspieszonym zapadła po jej złożeniu – z chwilą podjęcia tej decyzji prezes wyznacza datę rozprawy, o której natychmiast informuje się strony. Prezes może przesunąć datę rozprawy, jeżeli konieczne jest zastosowanie środków dowodowych lub wymagają tego środki organizacji postępowania.

§ 2. Z zastrzeżeniem art. 127 i 128 strony mogą uzupełnić argumentację oraz przedstawiać dowody lub wnioski dowodowe na ustnym etapie postępowania. Uzasadniają opóźnienie w ich przedstawieniu.

Artykuł 136

Orzeczenie co do istoty

Trybunał orzeka po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

Rozdział 6

KOSZTY

Artykuł 137

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów

O kosztach rozstrzyga się w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie.

Artykuł 138

Ogólne zasady podziału kosztów

§ 1. Kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

§ 2. Jeżeli więcej niż jedna strona przegrała sprawę, Trybunał rozstrzyga o podziale kosztów.

§ 3. W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań każdej ze stron, każda z nich pokrywa własne koszty. Jednakże, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, Trybunał może orzec, że jedna ze stron pokrywa, oprócz własnych kosztów, część kosztów poniesionych przez stronę przeciwną.

Artykuł 139

Koszty nieuzasadnione lub wynikające ze złej wiary

Trybunał może nałożyć na stronę, nawet jeśli ta wygrała sprawę, obowiązek zwrotu poniesionych przez stronę przeciwną kosztów, które zdaniem Trybunału wynikały z działania tej pierwszej strony niemającego uzasadnienia lub podjętego w złej wierze.

Artykuł 140

Koszty interwencji

§ 1. Państwa członkowskie i instytucje interweniujące w sprawie pokrywają własne koszty.

§ 2. Podobnie państwa będące stronami porozumienia EOG, inne niż państwa członkowskie, oraz Urząd Nadzoru EFTA interweniujące w sprawie pokrywają własne koszty.

§ 3. Trybunał może zdecydować, że interwencja niewymieniona w §§ 1 i 2 pokrywa własne koszty.

Artykuł 141

Koszty w przypadku cofnięcia skargi

§ 1. Strona, która cofa skargę, zostaje obciążona kosztami na żądanie strony przeciwnej sformułowane w uwagach w przedmiocie cofnięcia skargi.

§ 2. Jednakże na żądanie strony, która cofa skargę, strona przeciwna pokrywa koszty, jeżeli jest to uzasadnione jej sposobem postępowania.

§ 3. W przypadku porozumienia między stronami w przedmiocie kosztów rozstrzyga się zgodnie z tym porozumieniem.

§ 4. Jeżeli strony nie zażądają zwrotu kosztów, każda z nich pokrywa własne koszty.

Artykuł 142

Koszty w przypadku umorzenia postępowania

W przypadku umorzenia postępowania Trybunał rozstrzyga o kosztach według uznania.

Artykuł 143

Koszty sądowe

Postępowanie przed Trybunałem jest wolne od opłat z zastrzeżeniem następujących przepisów:

- a) jeżeli Trybunał poniósł koszty, których można było uniknąć, może, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, obciążyć nimi stronę, która je spowodowała;
- b) strona, na której wniosek sporządzono kopie lub tłumaczenia, zwraca koszty według stawek opłat, o których mowa w art. 22, jeżeli sekretarz uzna te koszty za nadzwyczajne.

Artykuł 144

Koszty podlegające zwrotowi

Z zastrzeżeniem art. 145 za koszty podlegające zwrotowi uznaje się:

- a) kwoty należne świadkom i biegłym na podstawie art. 73 niniejszego regulaminu;
- b) niezbędne koszty poniesione przez strony w związku z postępowaniem, w szczególności koszty podróży i pobytu oraz wynagrodzenie pełnomocników, doradców, adwokatów i radców prawnych.

Artykuł 145

Spory w zakresie kosztów podlegających zwrotowi

§ 1. W razie sporu w zakresie kosztów podlegających zwrotowi izba złożona z trzech sędziów, w której skład wchodzi sędzia, który był sprawozdawcą w sprawie, rozstrzyga w drodze postanowienia na wniosek zainteresowanej strony, po zapoznaniu się z uwagami strony przeciwnej i stanowiskiem rzecznika generalnego. Wówczas w składzie orzekającym znajduje się prezes izby, sędzia sprawozdawca oraz pierwszy lub dwóch pierwszych sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 3, w dniu, w którym sędzia sprawozdawca przedłożył izbie spor.

§ 2. Jeżeli sędzia sprawozdawca nie wchodzi w skład żadnej izby złożonej z trzech sędziów, rozstrzyga, na tych samych zasadach, izba złożona z pięciu sędziów, do której przydzielony jest ten sędzia. Poza sędzią sprawozdawcą w składzie orzekającym znajduje się czterech sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 2, w dniu, w którym sędzia sprawozdawca przedłożył izbie spór.

§ 3. Strony mogą wystąpić o uwierzytelniony odpis postanowienia na potrzeby postępowania egzekucyjnego.

Artykuł 146

Zasady płatności

§ 1. Kasa Trybunału i jej dłużnicy dokonują płatności w euro.

§ 2. Jeżeli koszty podlegające zwrotowi zostały poniesione w innej walucie niż euro lub czynności stanowiące podstawę zwrotu zostały dokonane w kraju, którego walutą nie jest euro, wymiany dokonuje się po referencyjnym kursie Europejskiego Banku Centralnego z dnia płatności.

Rozdział 7

UGODA, COFNIĘCIE SKARGI, UMORZENIE POSTĘPOWANIA I KWESTIE INCYDENTALNE

Artykuł 147

Uгода

§ 1. Jeżeli przed wydaniem orzeczenia strony zawrą ugodę i poinformują Trybunał o zrzeczeniu się wszelkich roszczeń, prezes postanawia o wykreśleniu sprawy z rejestru i rozstrzyga o kosztach zgodnie z przepisami art. 141, uwzględniając ewentualne propozycje stron w tym zakresie.

§ 2. Przepis § 1 nie ma zastosowania do skarg przewidzianych w art. 263 TFUE i 265 TFUE.

Artykuł 148

Cofnięcie skargi

Jeżeli skarżący poinformuje Trybunał, na piśmie lub podczas rozprawy, że zamierza cofnąć skargę, prezes postanawia o wykreśleniu sprawy z rejestru i rozstrzyga o kosztach zgodnie z przepisami art. 141.

Artykuł 149

Umorzenie postępowania

Jeżeli Trybunał stwierdzi bezprzedmiotowość skargi, może w każdej chwili, z urzędu, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron oraz rzecznika generalnego, orzec w drodze postanowienia z uzasadnieniem o umorzeniu postępowania. Trybunał rozstrzyga o kosztach.

Artykuł 150

Bezwzględne przeszkody procesowe

Na wniosek sędziego sprawozdawcy Trybunał może w każdej chwili, z urzędu, po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron oraz rzecznika generalnego, stwierdzić w drodze postanowienia z uzasadnieniem wystąpienie bezwzględnych przeszkód procesowych.

Artykuł 151

Kwestie formalne i incydentalne

§ 1. Jeżeli strona wnosi o rozstrzygnięcie w kwestii formalnej lub incydentalnej bez rozpatrywania sprawy co do istoty, czyni to w odrębnym piśmie.

§ 2. Wniosek zawiera zarzuty i argumenty oraz żądania. Do wniosku załącza się materiały i dokumenty powołane na jego poparcie.

§ 3. Po złożeniu wniosku prezes wyznacza stronie przeciwej termin na przedstawienie na piśmie jej żądań i zarzutów.

§ 4. Jeżeli Trybunał nie postanowi inaczej, dalsze postępowanie odbywa się ustnie.

§ 5. Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, rozstrzyga w przedmiocie wniosku w możliwie najkrótszym czasie lub pozostawia go do rozstrzygnięcia w wyroku, jeżeli uzasadniają to szczególne okoliczności.

§ 6. Jeżeli Trybunał oddali wniosek lub pozostawi go do rozstrzygnięcia w wyroku, prezes wyznacza nowe terminy dla dalszych czynności procesowych.

Rozdział 8

WYROKI ZAOCZNE

Artykuł 152

Wyroki zaoczne

§ 1. Jeżeli pozwany, któremu skarga została właściwie doręczona, nie złoży odpowiedzi na skargę w przepisanej formie i terminie, skarżący może wnieść do Trybunału o wydanie wyroku zaocznego.

§ 2. Wniosek ten doręcza się pozwanemu. Trybunał może zdecydować o otwarciu ustnego etapu postępowania w przedmiocie wniosku.

§ 3. Przed wydaniem wyroku zaocznego Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, bada dopuszczalność skargi oraz sprawdza, czy spełnione zostały wymagania formalne i czy żądania skarżącego zdają się zasadne. Może zastosować środki organizacji postępowania lub postanowić o przeprowadzeniu środków dowodowych.

§ 4. Wyrok zaoczny podlega wykonaniu. Trybunał może jednak zawiesić wykonanie wyroku do czasu wydania orzeczenia w przedmiocie sprzeciwu wniesionego na podstawie art. 156 lub uzależnić jego wykonanie od złożenia zabezpieczenia, którego wysokość i rodzaj określane są stosownie do okoliczności; zabezpieczenie podlega zwrotowi w razie braku sprzeciwu albo jego nieuwzględnienia.

Rozdział 9

WNIOSKI I ŚRODKI ZASKARŻENIA DOTYCZĄCE WYROKÓW I POSTANOWIEŃ

Artykuł 153

Właściwy skład orzekający

§ 1. Wnioski i skargi przewidziane w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem skarg przewidzianych w art. 159, przydziela się sędziemu, który był sprawozdawcą w sprawie, której wniosek lub skarga dotyczy, oraz składowi, który w sprawie orzekał.

§ 2. W razie wystąpienia przeszkody w wykonywaniu obowiązków odnoszącej się do sędziego sprawozdawcy prezes Trybunału przydziela wniosek lub skargę określoną w niniejszym rozdziale innemu sędziemu, który znajdował się w składzie orzekającym w sprawie, której wniosek lub skarga dotyczy.

§ 3. Jeżeli niemożliwe jest osiągnięcie quorum przewidzianego w art. 17 statutu, Trybunał, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, przydziela wniosek lub skargę innemu składowi orzekającemu.

Artykuł 154

Sprostowanie

§ 1. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących wykładni wyroków i postanowień Trybunał może, z urzędu lub na wniosek strony złożony w terminie dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku lub doręczenia postanowienia, sprostować błędy pisarskie i rachunkowe lub oczywiste omyłki.

§ 2. Jeżeli wniosek o sprostowanie dotyczy sentencji lub motywu stanowiącego niezbędne uzasadnienie sentencji, strony, właściwie poinformowane przez sekretarza, mogą przedstawić uwagi na piśmie w terminie wyznaczonym przez prezesa.

§ 3. Trybunał rozstrzyga po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

§ 4. Oryginał postanowienia o sprostowaniu załącza się do oryginału orzeczenia podlegającego sprostowaniu. Wzmiankę o tym postanowieniu zamieszcza się na marginesie oryginału orzeczenia podlegającego sprostowaniu.

Artykuł 155

Brak rozstrzygnięcia

§ 1. Jeżeli Trybunał nie rozstrzygnął w przedmiocie jednego z żądań lub w przedmiocie kosztów, zainteresowana strona składa na piśmie stosowny wniosek w terminie miesiąca od doręczenia orzeczenia.

§ 2. Wniosek doręcza się stronie przeciwnej, której prezes wyznacza termin na przedstawienie uwag na piśmie.

§ 3. Po przedstawieniu uwag przez stronę Trybunał rozstrzyga jednocześnie o dopuszczalności wniosku i o jego zasadności po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

Artykuł 156

Sprzeciw

§ 1. Zgodnie z art. 41 statutu od wyroku zaocznego można wnieść sprzeciw.

§ 2. Sprzeciw wnosi się w terminie miesiąca od doręczenia wyroku w sposób określony w art. 120–122 niniejszego regulaminu.

§ 3. Po doręczeniu sprzeciwu prezes wyznacza stronie przeciwnej termin na przedstawienie uwag na piśmie.

§ 4. Postępowanie toczy się zgodnie z art. 59–92 niniejszego regulaminu.

§ 5. Trybunał rozstrzyga wyrokiem, od którego nie można wnieść sprzeciwu.

§ 6. Oryginał tego wyroku załącza się do oryginału wyroku zaocznego. Wzmiankę o wyroku wydanym wskutek sprzeciwu zamieszcza się na marginesie oryginału wyroku zaocznego.

Artykuł 157

Powództwo osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu

§ 1. Przepisy art. 120–122 niniejszego regulaminu stosuje się do powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu, wniesionego zgodnie z art. 42 statutu. Powinno ono zawierać ponadto:

- a) oznaczenie zaskarżonego wyroku lub postanowienia;
- b) wskazanie, w jaki sposób zaskarżone orzeczenie narusza prawa osoby trzeciej wnoszącej powództwo;
- c) wskazanie powodów, dla których osoba trzecia wnosząca powództwo nie mogła brać udziału w postępowaniu.

§ 2. Powództwo skierowane jest przeciwko wszystkim stronom postępowania.

§ 3. Powództwo wnosi się w terminie dwóch miesięcy od publikacji orzeczenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

§ 4. Na wniosek osoby trzeciej wnoszącej powództwo przeciwko prawomocnemu orzeczeniu wykonanie zaskarżonego orzeczenia może zostać zawieszona w drodze postanowienia. Stosuje się przepisy rozdziału 10 niniejszego tytułu.

§ 5. W razie uwzględnienia powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu zaskarżone orzeczenie podlega zmianie w odpowiednim zakresie.

§ 6. Oryginał wyroku wydanego wskutek powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu załącza się do oryginału zaskarżonego orzeczenia. Wzmiankę o wyroku wydanym wskutek powództwa osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu zamieszcza się na marginesie oryginału zaskarżonego orzeczenia.

Artykuł 158

Wykładnia

§ 1. Zgodnie z art. 43 statutu w przypadku wątpliwości co do znaczenia lub skutków wyroku albo postanowienia Trybunał dokonuje jego wykładni na wniosek jednej ze stron lub jednej z instytucji Unii Europejskiej, która uzasadni swój interes w tym zakresie.

§ 2. Wniosek o dokonanie wykładni składa się w terminie dwóch lat od ogłoszenia wyroku lub doręczenia postanowienia.

§ 3. Wniosek o dokonanie wykładni sporządza się zgodnie z przepisami art. 120–122 niniejszego regulaminu. Wskazuje on ponadto:

- a) orzeczenie, którego dotyczy;
- b) fragmenty, o których wykładnię się wnosi.

§ 4. Wniosek skierowany jest przeciwko wszystkim stronom w postępowaniu w sprawie, w której zapadło orzeczenie, o którego wykładnię się wnosi.

§ 5. Trybunał orzeka po umożliwieniu stronom przedstawienia uwag i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

§ 6. Oryginał orzeczenia interpretacyjnego załącza się do oryginału orzeczenia interpretowanego. Wzmiankę o orzeczeniu interpretacyjnym zamieszcza się na marginesie oryginału orzeczenia interpretowanego.

Artykuł 159

Wznowienie postępowania

§ 1. Zgodnie z art. 44 statutu skargę o wznowienie postępowania można wnieść do Trybunału jedynie w związku z ujawnieniem okoliczności faktycznej mogącej mieć decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, nieznaney w chwili ogłoszenia wyroku lub doręczenia postanowienia ani Trybunałowi, ani stronie wnoszącej o wznowienie postępowania.

§ 2. Niezależnie od terminu dziesięciu lat przewidzianego w art. 44 akapit trzeci statutu skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym skarżący dowiedział się o okoliczności, na której opiera skargę.

§ 3. Przepisy art. 120–122 niniejszego regulaminu stosuje się do skargi o wznowienie postępowania. Zawiera ona ponadto:

- a) oznaczenie zaskarżonego wyroku lub postanowienia;
- b) wskazanie części orzeczenia, których dotyczy skarga;
- c) wskazanie okoliczności faktycznych, na których oparta jest skarga;
- d) wskazanie środków dowodowych na potwierdzenie istnienia okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania oraz dotrzymania terminów wskazanych w § 2.

§ 4. Skarga o wznowienie postępowania skierowana jest przeciwko wszystkim stronom w postępowaniu w sprawie, w której zapadło orzeczenie, którego skarga dotyczy.

§ 5. Nie przesądzając o istocie sprawy, Trybunał orzeka w przedmiocie dopuszczalności skargi postanowieniem, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego i z uwzględnieniem uwag stron przedstawionych na piśmie.

§ 6. Jeżeli Trybunał uzna skargę za dopuszczalną, rozpoznaje sprawę co do istoty i orzeka wyrokiem zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu.

§ 7. Oryginał tego wyroku załącza się do oryginału orzeczenia, które zapadło we wznowionym postępowaniu. Wzmiankę o wyroku zamieszcza się na marginesie oryginału orzeczenia, które zapadło we wznowionym postępowaniu.

Rozdział 10

ZAWIESZENIE WYKONANIA AKTU I INNE ŚRODKI TYMCZASOWE

Artykuł 160

Wniosek o zawieszenie wykonania aktu lub o zastosowanie innych środków tymczasowych

§ 1. Wniosek o zawieszenie wykonania aktu wydanego przez instytucję na podstawie art. 278 TFUE lub art. 157 TEWEA jest dopuszczalny tylko wtedy, gdy wnioskodawca zaskarżył ten akt przed Trybunałem.

§ 2. Wniosek dotyczący innego środka tymczasowego, o którym mowa w art. 279 TFUE, jest dopuszczalny tylko wtedy, gdy wnioskodawcą jest strona w postępowaniu toczącym się przed Trybunałem i gdy wniosek odnosi się do tego postępowania.

§ 3. We wnioskach, o których mowa w §§ 1 i 2, należy określić przedmiot sporu, okoliczności niecierpiące zwłoki, a także uprawdopodobnić z faktycznego i prawnego punktu widzenia konieczność zastosowania środka.

§ 4. Wniosek składa się w odrębnym piśmie, zgodnie z art. 120–122 niniejszego regulaminu.

§ 5. Wniosek doręcza się stronie przeciwnej, której prezes wyznacza krótki termin na przedstawienie uwag na piśmie lub ustnie.

§ 6. Prezes ocenia, czy należy postanowić o przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

§ 7. Prezes może uwzględnić wniosek również przed przedstawieniem uwag przez stronę przeciwną. Decyzja ta może następnie zostać zmieniona lub uchylona, również z urzędu.

Artykuł 161

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku

§ 1. Prezes orzeka samodzielnie lub natychmiast przekazuje wniosek Trybunałowi.

§ 2. Jeżeli w odniesieniu do prezesa istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, stosuje się art. 10 i 13 niniejszego regulaminu.

§ 3. W przypadku przekazania wniosku Trybunałowi orzeka on natychmiast po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

Artykuł 162

Postanowienie w przedmiocie zawieszenia wykonania aktu lub innych środków tymczasowych

§ 1. W przedmiocie wniosku orzeka się postanowieniem z uzasadnieniem, które nie podlega zaskarżeniu. Postanowienie to doręcza się natychmiast stronom.

§ 2. Wykonanie postanowienia może zostać uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia, którego wysokość i rodzaj określa się stosownie do okoliczności.

§ 3. Postanowienie może wyznaczać dzień, z którym środek tymczasowy wygasa. W przeciwnym razie środek tymczasowy wygasa z dniem ogłoszenia wyroku kończącego postępowanie w sprawie.

§ 4. Postanowienie ma jedynie charakter tymczasowy i nie przesądza rozstrzygnięcia Trybunału co do istoty sprawy.

Artykuł 163

Zmiana okoliczności

Na wniosek strony postanowienie może zostać w każdej chwili zmienione lub uchylone ze względu na zmianę okoliczności.

Artykuł 164

Ponowny wniosek

Nieuwzględnienie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego nie stoi na przeszkodzie wniesieniu przez tę samą stronę ponownego wniosku opartego na nowych okolicznościach.

Artykuł 165

Wniosek na podstawie art. 280 TFUE i 299 TFUE lub art. 164 TEWEA

§ 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do wniosków o zawieszenie postępowania egzekucyjnego mającego na celu wykonanie orzeczenia Trybunału lub aktu Rady, Komisji Europejskiej lub Europejskiego Banku Centralnego złożonych na podstawie art. 280 TFUE i 299 TFUE lub art. 164 TEWEA.

§ 2. Postanowienie uwzględniające wniosek określa w razie potrzeby dzień, z którym środek tymczasowy wygasa.

Artykuł 166

Wniosek na podstawie art. 81 TEWEA

§ 1. Wniosek przewidziany w art. 81 akapity trzeciej i czwartej TEWEA zawiera:

- nazwisko lub nazwę i miejsce zamieszkania lub siedzibę osób lub przedsiębiorstw podlegających kontroli;
- wskazanie przedmiotu i celu kontroli.

§ 2. Prezes orzeka postanowieniem. Stosuje się przepisy art. 162 niniejszego regulaminu.

§ 3. Jeżeli w odniesieniu do prezesa istnieje przeszkoda w wykonywaniu obowiązków, stosuje się art. 10 i 13 niniejszego regulaminu.

TYTUŁ V

ODWOŁANIA OD ORZECZEŃ SĄDU

Rozdział 1

FORMA, ZAWARTOŚĆ I ŻĄDANIA ODWOŁANIA

Artykuł 167

Wniesienie odwołania

§ 1. Odwołanie wnosi się poprzez złożenie pisma w sekretariacie Trybunału lub Sądu.

§ 2. Sekretariat Sądu natychmiast przekazuje do sekretariatu Trybunału akta sprawy rozpatrywanej w pierwszej instancji oraz, ewentualnie, odwołanie.

Artykuł 168

Zawartość odwołania

§ 1. Odwołanie zawiera:

- nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę strony, która wnosi odwołanie, zwanej wnoszącym odwołanie;
- oznaczenie zaskarżonego orzeczenia Sądu;
- oznaczenie pozostałych stron w danej sprawie przed Sądem;
- podnoszone zarzuty i argumenty prawne, a także związane omówienie tych zarzutów;
- żądania wnoszącego odwołanie.

§ 2. Artykuły 119, 121 i art. 122 § 1 niniejszego regulaminu stosuje się do odwołań.

§ 3. Należy wskazać dzień, w którym zaskarżone orzeczenie zostało doręczone wnoszącemu odwołanie.

§ 4. Jeżeli odwołanie nie spełnia wymagań §§ 1–3 niniejszego artykułu, sekretarz wyznacza wnoszącemu odwołanie rozsądny termin na usunięcie braków. Jeżeli wnoszący odwołanie nie usunie braków w wyznaczonym terminie, Trybunał rozstrzyga, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, czy niespełnienie tych wymagań powoduje niedopuszczalność odwołania ze względów formalnych.

Artykuł 169

Żądania, zarzuty i argumenty odwołania

§ 1. Żądania odwołania mają na celu uchylenie, w całości lub w części, orzeczenia Sądu, w brzmieniu zawartym w sentencji.

§ 2. Podnoszone zarzuty i argumenty prawne wskazują precyzyjnie motywy orzeczenia Sądu, które wnoszący odwołanie kwestionuje.

Artykuł 170

Żądania na wypadek uwzględnienia odwołania

§ 1. Żądania odwołania mają na celu uwzględnienie, w całości lub w części, żądań przedstawionych w pierwszej instancji z wykluczeniem wszelkich nowych żądań. Odwołanie nie może zmieniać przedmiotu postępowania przed Sądem.

§ 2. Jeżeli wnoszący odwołanie żąda, na wypadek uchylenia zaskarżonego orzeczenia, odesłania sprawy do Sądu, wskazuje powody, dla których stan postępowania nie pozwala na wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie przez Trybunał.

Rozdział 2

ODPOWIEDŹ NA ODWOŁANIE, REPLIKA I DUPLIKA

Artykuł 171

Doręczenie odwołania

§ 1. Odwołanie doręcza się pozostałym stronom w danej sprawie przed Sądem.

§ 2. W przypadkach przewidzianych w art. 168 § 4 niniejszego regulaminu doręczenia dokonuje się po usunięciu braków lub po uznaniu przez Trybunał odwołania za dopuszczalne bez spełnienia wymagań określonych w tym artykule.

Artykuł 172

Strony uprawnione do złożenia odpowiedzi na odwołanie

Strona w danej sprawie przed Sądem mająca interes prawny w uwzględnieniu lub oddaleniu odwołania może złożyć odpowiedź na odwołanie w terminie dwóch miesięcy od doręczenia odwołania. Termin nie podlega przedłużeniu.

Artykuł 173

Zawartość odpowiedzi na odwołanie

§ 1. Odpowiedź na odwołanie zawiera:

- a) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę składającego odpowiedź;
- b) datę doręczenia odwołania;
- c) podnoszone zarzuty i argumenty prawne;
- d) żądania.

§ 2. Artykuły 119 i 121 niniejszego regulaminu stosuje się do odpowiedzi na odwołanie.

Artykuł 174

Żądania odpowiedzi na odwołanie

Żądania odpowiedzi na odwołanie mają na celu uwzględnienie lub oddalenie, w całości lub w części, odwołania.

Artykuł 175

Replika i duplika

§ 1. Odwołanie i odpowiedź na odwołanie mogą zostać uzupełnione repliką i dupliką tylko pod warunkiem, iż prezes, na należycie uzasadniony wniosek wnoszącego odwołanie złożony w terminie siedmiu dni od doręczenia odpowiedzi na odwołanie, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, uzna to za niezbędne, w szczególności w celu umożliwienia wnoszącemu odwołanie ustosunkowania się do zarzutu niedopuszczalności lub nowych elementów podniesionych w odpowiedzi na odwołanie.

§ 2. Prezes wyznacza termin złożenia repliki, a wraz z jej doręczeniem – termin złożenia dupliki. Prezes może ograniczyć liczbę stron oraz przedmiot tych pism.

Rozdział 3

FORMA, ZAWARTOŚĆ I ŻĄDANIA ODWOŁANIA WZAJEMNEGO

Artykuł 176

Odwołanie wzajemne

§ 1. Strony określone w art. 172 niniejszego regulaminu mogą wnieść odwołanie wzajemne w terminie przewidzianym na złożenie odpowiedzi na odwołanie.

§ 2. Odwołanie wzajemne sporządza się w odrębnym od odpowiedzi na odwołanie piśmie.

Artykuł 177

Zawartość odwołania wzajemnego

§ 1. Odwołanie wzajemne zawiera:

- a) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę wnoszącego odwołanie wzajemne;

- b) datę doręczenia odwołania;
- c) podnoszone zarzuty i argumenty prawne;
- d) żądania.

§ 2. Artykuły 119, 121 i art. 122 §§ 1 i 3 niniejszego regulaminu stosuje się do odwołań wzajemnych.

Artykuł 178

Żądania, zarzuty i argumenty odwołania wzajemnego

§ 1. Żądania odwołania wzajemnego mają na celu uchylenie, w całości lub w części, orzeczenia Sądu.

§ 2. Mogą one również mieć na celu uchylenie rozstrzygnięcia, wyraźnego lub dorozumianego, w przedmiocie dopuszczalności skargi do Sądu.

§ 3. Podnoszone zarzuty i argumenty prawne wskazują precyzyjnie motywy orzeczenia Sądu, które wnoszący odwołanie wzajemne kwestionuje. Winny one być odrębne od zarzutów i argumentów podnoszonych w odpowiedzi na odwołanie.

Rozdział 4

WYMIANA PISM PO WNIESIENIU ODWOŁANIA WZAJEMNEGO

Artykuł 179

Odpowiedź na odwołanie wzajemne

W razie wniesienia odwołania wzajemnego wnoszący odwołanie lub inna strona w danej sprawie przed Sądem mającą interes prawny w uwzględnieniu lub oddaleniu odwołania wzajemnego może złożyć, w terminie dwóch miesięcy od doręczenia odwołania wzajemnego, odpowiedź na odwołanie wzajemne, ograniczoną do zakresu zarzutów w nim podniesionych. Termin nie podlega przedłużeniu.

Artykuł 180

Replika i duplika po wniesieniu odwołania wzajemnego

§ 1. Odwołanie wzajemne i odpowiedź na odwołanie wzajemne mogą zostać uzupełnione repliką i dupliką tylko pod warunkiem, iż prezes, na należycie uzasadniony wniosek wnoszącego odwołanie wzajemne złożony w terminie siedmiu dni od doręczenia odpowiedzi na odwołanie wzajemne, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, uzna to za niezbędne, w szczególności w celu umożliwienia wnoszącemu odwołanie wzajemne ustosunkowania się do zarzutu niedopuszczalności lub nowych elementów podniesionych w odpowiedzi na odwołanie wzajemne.

§ 2. Prezes wyznacza termin złożenia repliki, a wraz z jej doręczeniem – termin złożenia dupliki. Prezes może ograniczyć liczbę stron oraz przedmiot tych pism.

Rozdział 5

ODWOŁANIA, W PRZEDMIOCIE KTÓRYCH ORZEKA SIĘ W DRODZE POSTANOWIENIA

Artykuł 181

Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne

Jeżeli odwołanie, główne lub wzajemne, jest w całości lub w części oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne, Trybunał może, w każdej chwili, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, odpowiednio odrzucić lub oddalić to odwołanie w całości lub w części w drodze postanowienia z uzasadnieniem.

Artykuł 182

Odwołanie oczywiście zasadne

Jeżeli Trybunał orzekł już w przedmiocie jednej lub wielu kwestii prawnych identycznych z kwestiami podniesionymi w zarzutach odwołania, głównego lub wzajemnego, i uznaje odwołanie za oczywiście zasadne, może, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron i rzecznika generalnego, stwierdzić w drodze postanowienia z uzasadnieniem zawierającego odniesienie do właściwego orzecznictwa, że odwołanie jest oczywiście zasadne.

Rozdział 6

SKUTKI WYKREŚLENIA ODWOŁANIA GŁÓWNEGO DLA ODWOŁANIA WZAJEMNEGO

Artykuł 183

Skutki cofnięcia lub oczywistej niedopuszczalności odwołania głównego dla odwołania wzajemnego

Odwołanie wzajemne uznaje się za bezprzedmiotowe w razie:

- a) cofnięcia odwołania głównego;
- b) uznania odwołania głównego za oczywiście niedopuszczalne ze względu na niedochowanie terminu na jego wniesienie;
- c) uznania odwołania głównego za oczywiście niedopuszczalne tylko z tego względu, że nie jest ono skierowane przeciwko orzeczeniu Sądu kończącemu postępowanie w sprawie, orzeczeniu rozstrzygającemu w części spór co do istoty albo rozstrzygającemu w przedmiocie zarzutu braku kompetencji lub niedopuszczalności, w rozumieniu art. 56 akapit pierwszy statutu.

Rozdział 7

KOSZTY I POMOC PRAWNA W POSTĘPOWANIU ODWOŁAWCZYM

Artykuł 184

Koszty w postępowaniu odwoławczym

§ 1. Z zastrzeżeniem poniższych przepisów art. 137–146 niniejszego regulaminu stosuje się odpowiednio do postępowania przed Trybunałem mającego za przedmiot odwołanie od orzeczenia Sądu.

§ 2. Jeżeli odwołanie jest bezzasadne lub jest zasadne i Trybunał wydaje orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, rozstrzyga on również o kosztach.

§ 3. Jeżeli odwołanie wniesione przez państwo członkowskie lub instytucję Unii Europejskiej, które nie wstąpiły w charakterze interwenienta do sprawy przed Sądem, jest zasadne, Trybunał może zdecydować, że koszty zostają podzielone między stronami lub że wnoszący odwołanie, który wygrał sprawę, zwraca stronie przegrywającej koszty, jakie poniosła ona w związku z wniesieniem odwołania.

§ 4. Interwenient w pierwszej instancji, który nie wniósł odwołania, nie może zostać obciążony kosztami w postępowaniu odwoławczym, chyba że brał udział w postępowaniu przed Trybunałem na etapie pisemnym lub ustnym. Jeżeli interwenient taki brał udział w postępowaniu, Trybunał może zdecydować, że pokrywa on własne koszty.

Artykuł 185

Pomoc prawna

§ 1. Jeżeli strona nie jest w stanie w całości lub w części ponieść kosztów postępowania, może w każdej chwili złożyć wniosek o przyznanie pomocy prawnej.

§ 2. Do wniosku załącza się wszelkie informacje i dokumenty pozwalające ocenić sytuację materialną wnioskodawcy, na przykład zaświadczenie właściwych organów krajowych potwierdzające tę sytuację.

Artykuł 186

Uprzedni wniosek o przyznanie pomocy prawnej

§ 1. Wniosek złożony przed zamierzonym przez wnioskodawcę wniesieniem odwołania zawiera zwięzłe omówienie przedmiotu odwołania.

§ 2. Wniosek ten nie wymaga udziału adwokata lub radcy prawnego.

§ 3. Złożenie wniosku o przyznanie pomocy prawnej zawieszka bieg terminu na wniesienie odwołania wobec wnioskodawcy do dnia doręczenia postanowienia rozstrzygającego w przedmiocie wniosku.

§ 4. Z chwilą złożenia wniosku prezes przydziela go jednemu z sędziów jako sprawozdawcy, który niezwłocznie proponuje rozstrzygnięcie.

Artykuł 187

Rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania pomocy prawnej

§ 1. O przyznaniu, w całości lub w części, lub odmowie przyznania pomocy prawnej rozstrzyga, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, izba złożona z trzech sędziów, do której przydzielony jest sędzia sprawozdawca. Wówczas w składzie orzekającym znajduje się prezes izby, sędzia sprawozdawca oraz pierwszy lub dwóch pierwszych sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 3, w dniu, w którym sędzia sprawozdawca przedłożył izbie wniosek o przyznanie pomocy prawnej. Izba ta bada w stosownym przypadku, czy odwołanie nie jest oczywiście bezzasadne.

§ 2. Jeżeli sędzia sprawozdawca nie wchodzi w skład żadnej izby złożonej z trzech sędziów, rozstrzyga, na tych samych zasadach, izba złożona z pięciu sędziów, do której przydzielony jest sędzia sprawozdawca. Poza sędzią sprawozdawcą w składzie orzekającym znajduje się czterech sędziów wyznaczonych z listy, o której mowa w art. 28 § 2, w dniu, w którym sędzia sprawozdawca przedłożył izbie wniosek o przyznanie pomocy prawnej.

§ 3. Skład orzekający rozstrzyga postanowieniem. W razie całkowitej lub częściowej odmowy przyznania pomocy prawnej postanowienie zawiera uzasadnienie tej odmowy.

Artykuł 188

Kwoty podlegające wypłacie z tytułu pomocy prawnej

§ 1. W razie przyznania pomocy prawnej kasa Trybunału pokrywa, w stosownym przypadku w granicach określonych przez skład orzekający, koszty związane z doradztwem i reprezentacją wnioskodawcy przed Trybunałem. Na jego wniosek lub na wniosek jego przedstawiciela wypłacona może zostać zaliczka na poczet kosztów.

§ 2. W orzeczeniu rozstrzygającym o kosztach można nakazać zwrot do kasy Trybunału kwot wypłaconych tytułem pomocy prawnej.

§ 3. Sekretarz zapewnia odzyskanie tych kwot od strony, która została nimi obciążona.

Artykuł 189

Cofnięcie pomocy prawnej

Skład orzekający, który rozstrzygał w przedmiocie wniosku o przyznanie pomocy prawnej, może w każdej chwili, z urzędu lub na wniosek, cofnąć tę pomoc, jeżeli okoliczności stanowiące podstawę jej przyznania uległy zmianie w toku postępowania.

Rozdział 8

INNE PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO POSTĘPOWAŃ ODWOŁAWCZYCH

Artykuł 190

Inne przepisy mające zastosowanie do postępowań odwoławczych

§ 1. Artykuły 127, 129–136, 147–150, 153–155 i 157–166 niniejszego regulaminu stosuje się do postępowań przed Trybunałem mających za przedmiot odwołanie od orzeczenia Sądu.

§ 2. W drodze odstępstwa od art. 130 § 1 wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta składa się w terminie miesiąca od publikacji, o której mowa w art. 21 § 4.

§ 3. Artykuł 95 stosuje się odpowiednio do postępowań przed Trybunałem mających za przedmiot odwołanie od orzeczenia Sądu.

TYTUŁ VI

SZCZEGÓLNA PROCEDURA KONTROLI ORZECZEŃ SĄDU

Artykuł 191

Izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli

Wyznacza się na okres roku izbę złożoną z pięciu sędziów, właściwą do podejmowania, na zasadach określonych w art. 193 i 194 niniejszego regulaminu, decyzji w przedmiocie zasadności poddania orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli zgodnie z art. 62 statutu.

Artykuł 192

Informowanie o orzeczeniach mogących podlegać szczególnej procedurze kontroli oraz ich przekazywanie

§ 1. Natychmiast po wyznaczeniu daty ogłoszenia lub podpisania orzeczenia, które ma być wydane na podstawie art. 256 ust. 2 lub 3 TFUE, sekretariat Sądu informuje o tym sekretariat Trybunału.

§ 2. Z chwilą ogłoszenia lub podpisania orzeczenia sekretariat Sądu przekazuje je sekretariatowi Trybunału wraz z aktami sprawy, które natychmiast udostępnia się rzecznikowi generalnemu.

Artykuł 193

Szczególna procedura kontroli orzeczeń wydanych w wyniku odwołania

§ 1. Wniosek pierwszego rzecznika generalnego o poddanie orzeczenia Sądu wydanego na podstawie art. 256 ust. 2 TFUE szczególnej procedurze kontroli jest przekazywany prezesowi Trybunału i prezesowi izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli. Równocześnie o tym przekazaniu jest informowany sekretarz.

§ 2. Z chwilą otrzymania informacji o wniosku sekretarz przekazuje członkom izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli akta sprawy przed Sądem.

§ 3. Z chwilą otrzymania wniosku o poddanie orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli prezes Trybunału wyznacza spośród sędziów izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli, na wniosek prezesa tej izby, sędziego sprawozdawcę. Skład orzekający ustala się, zgodnie z art. 28 § 2 niniejszego regulaminu, w dniu przydzielenia sprawy sędziemu sprawozdawcy.

§ 4. Izba ta, na wniosek sędziego sprawozdawcy, podejmuje decyzję w przedmiocie poddania orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli. Decyzja o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli wskazuje wyłącznie kwestie będące przedmiotem tej procedury.

§ 5. O decyzji Trybunału o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli sekretarz powiadamia natychmiast Sąd, strony postępowania przed nim oraz podmioty określone w art. 62a akapit drugi statutu.

§ 6. W *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* publikuje się informację zawierającą datę wydania decyzji o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli i kwestie będące przedmiotem tej procedury.

Artykuł 194

Szczególna procedura kontroli orzeczeń wydanych w trybie prejudycjalnym

§ 1. Wniosek pierwszego rzecznika generalnego o poddanie orzeczenia Sądu wydanego na podstawie art. 256 ust. 3 TFUE szczególnej procedurze kontroli jest przekazywany prezesowi Trybunału i prezesowi izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli. Równocześnie o tym przekazaniu jest informowany sekretarz.

§ 2. Z chwilą otrzymania informacji o wniosku sekretarz przekazuje członkom izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli akta sprawy przed Sądem.

§ 3. O wniosku o poddanie orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli sekretarz powiadamia także Sąd, sąd odsyłający, strony w postępowaniu głównym oraz podmioty określone w art. 62a akapit drugi statutu.

§ 4. Z chwilą otrzymania wniosku o poddanie orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli prezes Trybunału wyznacza spośród sędziów izby właściwej w zakresie szczególnej procedury kontroli, na wniosek prezesa tej izby, sędziego sprawozdawcę. Skład orzekający ustala się, zgodnie z art. 28 § 2 niniejszego regulaminu, w dniu przydzielenia sprawy sędziemu sprawozdawcy.

§ 5. Izba ta, na wniosek sędziego sprawozdawcy, podejmuje decyzję w przedmiocie poddania orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli. Decyzja o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli wskazuje wyłącznie kwestie będące przedmiotem tej procedury.

§ 6. O decyzji Trybunału w przedmiocie poddania orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli sekretarz powiadamia natychmiast Sąd, sąd odsyłający, strony w postępowaniu głównym oraz podmioty określone w art. 62a akapit drugi statutu.

§ 7. W *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* publikuje się informację zawierającą datę wydania decyzji o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli i kwestie będące przedmiotem tej procedury.

Artykuł 195

Wyrok co do istoty wydany w wyniku decyzji o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli

§ 1. Decyzję o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli doręcza się stronom i podmiotom określonym w art. 62a akapit drugi statutu. Doręczenie decyzji Trybunału państwom członkowskim, państwom będącym stronami porozumienia EOG innym niż państwa członkowskie, jak również Urzędowi Nadzoru EFTA jest dokonywane wraz z jej przekładem, zgodnie z zasadami określonymi w art. 98 niniejszego regulaminu. Decyzja Trybunału jest ponadto przekazywana Sądowi oraz, w stosownym przypadku, sądowi odsyłającemu.

§ 2. W terminie miesiąca od doręczenia, o którym mowa w § 1, strony i pozostałe podmioty, którym decyzja Trybunału została doręczona, mogą składać dokumenty procesowe w przedmiocie kwestii będących przedmiotem szczególnej procedury kontroli.

§ 3. Z chwilą podjęcia decyzji o poddaniu orzeczenia Sądu szczególnej procedurze kontroli pierwszy rzecznik generalny przydziela sprawę rzecznikowi generalnemu.

§ 4. Orzeczenie co do istoty wydaje izba właściwa w zakresie szczególnej procedury kontroli po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

§ 5. Izba ta może jednakże zwrócić się do Trybunału o przydzielenie sprawy składowi orzekającemu złożonemu z większej liczby sędziów.

§ 6. Jeżeli orzeczenie Sądu będące przedmiotem szczególnej procedury kontroli zostało wydane na podstawie art. 256 ust. 2 TFUE, Trybunał rozstrzyga o kosztach.

TYTUŁ VII

OPINIE

Artykuł 196

Pisemny etap postępowania

§ 1. Zgodnie z art. 218 ust. 11 TFUE wniosek o wydanie opinii może zostać złożony przez państwo członkowskie, Parlament Europejski, Radę lub Komisję Europejską.

§ 2. Wniosek o wydanie opinii może dotyczyć zarówno kwestii zgodności projektowanej umowy z postanowieniami traktatów, jak i kompetencji Unii Europejskiej lub jej instytucji do zawarcia takiej umowy.

§ 3. Wniosek doręcza się państwom członkowskim i instytucjom wymienionym w § 1, którym prezes wyznacza termin na przedstawienie uwag na piśmie.

Artykuł 197

Wyznaczenie sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego

Z chwilą złożenia wniosku o wydanie opinii prezes wyznacza sędziego sprawozdawcę, a pierwszy rzecznik generalny przydziela sprawę rzecznikowi generalnemu.

Artykuł 198

Rozprawa

Trybunał może zdecydować, że postępowanie przed nim obejmuje również rozprawę.

Artykuł 199

Termin na wydanie opinii

Trybunał wydaje opinię w możliwie najkrótszym czasie po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

Artykuł 200

Ogłoszenie opinii

Opinię podpisaną przez prezesa, sędziów, którzy brali udział w naradzie, oraz przez sekretarza ogłasza się na posiedzeniu jawnym. Opinię doręcza się wszystkim państwom członkowskim oraz instytucjom wymienionym w art. 196 § 1.

TYTUŁ VIII

POSTĘPOWANIA SZCZEGÓLNE

Artykuł 201

Odwołania od decyzji Komitetu Arbitrażowego

§ 1. Odwołanie, o którym mowa w art. 18 akapit drugi TEWEA, zawiera:

- a) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę wnoszącego odwołanie;
- b) charakter, w jakim występuje osoba podpisująca;
- c) oznaczenie zaskarżonej decyzji Komitetu Arbitrażowego;
- d) oznaczenie stron przeciwnych;
- e) zwięzłe omówienie stanu faktycznego;
- f) podnoszone zarzuty i argumenty, a także zwięzłe omówienie tych zarzutów;
- g) żądania wnoszącego odwołanie.

§ 2. Do odwołania stosuje się przepisy art. 119 i 121 niniejszego regulaminu.

§ 3. Do odwołania załącza się uwierzytelniony odpis zaskarżonej decyzji.

§ 4. Z chwilą wniesienia odwołania sekretarz Trybunału zwraca się do sekretariatu Komitetu Arbitrażowego o przekazanie Trybunałowi akt sprawy.

§ 5. Postępowanie prowadzi się zgodnie z art. 123 i 124 niniejszego regulaminu. Trybunał może zdecydować, że postępowanie przed nim obejmuje również rozprawę.

§ 6. Trybunał rozstrzyga wyrokiem. W przypadku stwierdzenia przez Trybunał nieważności decyzji Komitetu Arbitrażowego przekazuje on, w razie konieczności, sprawę do Komitetu.

Artykuł 202

Postępowanie, o którym mowa w art. 103 TEWEA

§ 1. W przypadku, o którym mowa w art. 103 akapit trzeci TEWEA, wniosek składa się w czterech uwierzytelnionych egzemplarzach. Do wniosku załącza się projekt porozumienia lub umowy, uwagi Komisji Europejskiej skierowane do zainteresowanego państwa i wszelkie inne dokumenty powołane na jego poparcie.

§ 2. Wniosek wraz z załącznikami doręcza się Komisji Europejskiej, która dysponuje terminem dziesięciu dni od tego doręczenia na przedstawienie uwag na piśmie. Prezes może przedłużyć ten termin po zapoznaniu się ze stanowiskiem zainteresowanego państwa.

§ 3. Po przedstawieniu tych uwag na piśmie, które doręcza się zainteresowanemu państwu, Trybunał orzeka niezwłocznie, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego oraz, na ich wniosek, zainteresowanego państwa i Komisji Europejskiej.

Artykuł 203

Postępowania, o których mowa w art. 104 TEWEA i 105 TEWEA

Do wniosków, o których mowa w art. 104 akapit trzeci TEWEA i art. 105 akapit drugi TEWEA, stosuje się przepisy tytułów II i IV niniejszego regulaminu. Wnioski doręcza się także państwu, którego przynależność ma osoba lub przedsiębiorstwo, przeciwko którym skierowano wniosek.

Artykuł 204

Postępowanie przewidziane w art. 11 ust. 3 porozumienia EOG

§ 1. W przypadku uregulowanym w art. 111 ust. 3 porozumienia EOG sprawa wnoszona jest do Trybunału na podstawie wniosku składanego przez umawiające się strony będące stronami sporu. Wniosek doręcza się pozostałym umawiającym się stronom, Komisji Europejskiej, Urzędowi Nadzoru EFTA oraz, w stosownym przypadku, pozostałym podmiotom, którym zostałyby doręczony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym podnoszący te same kwestie wykładni ustawodawstwa Unii Europejskiej.

§ 2. Prezes wyznacza umawiającym się stronom i pozostałym podmiotom, którym doręcza się wniosek, termin na przedstawienie uwag na piśmie.

§ 3. Wniosek składa się w jednym z języków wymienionych w art. 36 niniejszego regulaminu. Stosuje się przepisy art. 38. Przepisy art. 98 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w § 1, prezes wyznacza sędziego sprawozdawcę. Następnie pierwszy rzecznik generalny natychmiast przydziela wniosek rzecznikowi generalnemu.

§ 5. W przedmiocie wniosku Trybunał wydaje orzeczenie z uzasadnieniem, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego.

§ 6. Orzeczenie Trybunału, podpisane przez prezesa, sędziów, którzy brali udział w naradzie, i sekretarza, doręcza się umawiającym się stronom i pozostałym podmiotom określonym w §§ 1 i 2.

Artykuł 205

Rozstrzygnięcie sporów, o których mowa w art. 35 TUE w jego wersji obowiązującej przed wejściem w życie traktatu z Lizbony

§ 1. W przypadku sporów między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 35 ust. 7 TUE, w wersji tego traktatu obowiązującej przed wejściem w życie traktatu z Lizbony, utrzymanym w mocy na podstawie załączonego do traktatów protokołu nr 36, sprawa wnoszona jest do Trybunału na podstawie skargi strony sporu. Skargę doręcza się pozostałym państwom członkowskim i Komisji Europejskiej.

§ 2. W przypadku sporów między państwami członkowskimi a Komisją Europejską, o których mowa w art. 35 ust. 7 TUE, w wersji tego traktatu obowiązującej przed wejściem w życie traktatu z Lizbony, utrzymanym w mocy na podstawie załączonego do traktatów protokołu nr 36, sprawa wnoszona jest do Trybunału na podstawie skargi strony sporu. W przypadku wniesienia skargi przez państwo członkowskie skargę doręcza się pozostałym państwom członkowskim, Radzie i Komisji Europejskiej. W przypadku wniesienia skargi przez Komisję Europejską skargę doręcza się państwu członkowskim i Radzie.

§ 3. Prezes wyznacza instytucjom i państwom członkowskim, którym doręcza się skargę, termin na przedstawienie uwag na piśmie.

§ 4. Z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w §§ 1 i 2, prezes wyznacza sędziego sprawozdawcę. Następnie pierwszy rzecznik generalny natychmiast przydziela skargę rzecznikowi generalnemu.

§ 5. Trybunał może zdecydować, że postępowanie przed nim obejmuje również rozprawę.

§ 6. Po przedstawieniu przez rzecznika generalnego opinii Trybunał orzeka w przedmiocie sporu wyrokiem.

§ 7. Taka sama procedura jak określona w §§ 1–6 znajduje zastosowanie, w przypadku gdy umowa zawarta między państwami członkowskimi przewiduje właściwość Trybunału w razie sporu między państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi a instytucją.

Artykuł 206

Wnioski, o których mowa w art. 269 TFUE

§ 1. W przypadku, o którym mowa w art. 269 TFUE, wniosek składa się w czterech uwierzytelnionych egzemplarzach. Do wniosku załącza się wszelkie istotne dla sprawy dokumenty, w szczególności, w stosownym przypadku, uwagi i zalecenia sformułowane na podstawie art. 7 TUE.

§ 2. Wniosek wraz z załącznikami doręcza się, stosownie do przypadku, Radzie Europejskiej lub Radzie, która dysponuje terminem dziesięciu dni od dnia doręczenia na przedstawienie uwag na piśmie. Termin ten nie podlega przedłużeniu.

§ 3. Wniosek wraz z załącznikami przekazuje się również państwom członkowskim innym niż zainteresowane państwo oraz Parlamentowi Europejskiemu i Komisji Europejskiej.

§ 4. Po przedstawieniu uwag określonych w § 2, które doręcza się zainteresowanemu państwu członkowskiemu oraz państwom i instytucjom, o których mowa w § 3, Trybunał orzeka w terminie miesiąca od złożenia wniosku, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, Rady Europejskiej lub Rady, albo z urzędu, Trybunał może zdecydować, że postępowanie przed nim obejmuje również rozprawę, na którą wzywa się wszystkie państwa i instytucje, o których mowa w niniejszym artykule.

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 207

Regulamin dodatkowy

Z zastrzeżeniem postanowień art. 253 TFUE i po konsultacjach z zainteresowanymi rządami Trybunał przyjmuje regulamin dodatkowy zawierający przepisy dotyczące:

- a) wniosków o pomoc sądową;
- b) wniosków o przyznanie pomocy prawnej;
- c) powiadamiania przez Trybunał o złamaniu przez świadków lub biegłych przysięgi, zgodnie z art. 30 statutu.

Artykuł 208

Przepisy wykonawcze

Trybunał może przyjąć, w odrębnym akcie, praktyczne przepisy wykonawcze do niniejszego regulaminu.

Artykuł 209

Uchylenie

Niniejszy regulamin zastępuje regulamin postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 19 czerwca 1991 r., ostatnio zmieniony dnia 24 maja 2011 r. (*Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*, L 162 z dnia 22 czerwca 2011 r., s. 17).

Artykuł 210

Publikacja i wejście w życie niniejszego regulaminu

Niniejszy regulamin, którego tekstami autentycznymi są jego wersje sporządzone w językach określonych w art. 36 regulaminu, podlega opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po jego opublikowaniu.

Przyjęto w Luksemburgu dnia 25 września 2012 r.